

Palvenädal 2015:
Elu ootuses

Äratus ja Jeesuse teine tulemine

Presidendi tervitus

„Hõisake, taevad, ja laulge, nii maa kui ka meri!“ Selle tuntud laulu sõnad kajavad selle suure päeva ootuses vastu iga seitsmenda päeva adventisti südames!

Tänavuse palvenädala teema on „Äratus ja Jeesuse teine tulemine“. See teema hõlmab õndsat lootust, kolmeinglikuulutuse kuulutamist, kindlust prohvetikuulutuste suhtes ja usku esimese ning teise ülestõusmise reaalsusesse.

Missugust osa kannab koguduse ärkamises kolmeinglikuulutus, ja igaühe meie elus eraldi? Kuidas on pühamu ja need olulised sõnumid omavahel seotud? Mis seob Kristuse teise tulemise märke, ärkamist ja meie kaasatust misjonitöös? Kuidas saame olla kindlad, et Jeesus tuleb ja et meil on ülestõusmise lootus? Mis on tuhandeaastase riigi ja teise ülestõusmise eesmärk suure võitluse kontekstis? Need ja teised küsi-

mused leiavad vastuse selles Vaimuga täidetud palvenädalas.

Kutsun sind kaasa palvemeelselt neile olulistele küsimustele mõtlema ja koos ootama äratuse ja reformatsiooni tulemust: igavest elu Jumalaga.

Kui teil on kodus väiksemaid (või kui sa ise naudid häid lugusid), siis palvenädala raames on lood ka lastele, mille on kirjutanud Charles Mills.

Õnnistagu Jumal meid, kui saame üleilmse koguduseperena sel erilisel palvenädalal kokku, et koos uurida ja palvetada.

Ted N. C. Wilson

*Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse
Peakonverentsi president*

AUTORITEST

Gerald ja Chantal Klingbeil naudivad üheskoos õpetamist. Nende kireks on töö Seitsmenda Päeva Adventistide koguduse noortega. Gerald, kes on pärit Saksamaalt, töötab ajakirjades Adventist Review ja Adventist World, ta on Andrews'i ülikoolis Vana Testamendi ja antiikajaloo professor.

Chantal on sündinud ja kasvanud Lõuna-Aafrikas, ta on Ellen G. White'i Pärandi hoolidusnõukogu asedirektor ning keskendub oma töös lastele, noortele ning noortele täiskasvanutele.

Geraldil ja Chantalil on kolm teismelist tütart, Hannah, Sarah ja Jemima, kes hoiavad neid alati hoos.

Käesoleva palvenädala tekste aitasid tõlkida Karmen Joller, Tanis Kulp, Pille-Riin Kaaver, Toomas Lukk, Jaanus-Janari Kogerman, Ly Kaasik ja Eha Lobjakas
Lastelugusid tõlkisid Kaarin Lukk, Piret Oja, Jane-Liis Kaasik, Älis Kulp, Madli Vahtramäe ja Mall Kaaver

Esimene hingamispäev

Töö lõpetamiseks antud vägi

KOLMEINGLIKUULUTUSE LEVITAMINE

AUTOR TED N. C. WILSON

Me elame hämmastaval ajajärgul. Kes on kursis Piibli prohvetikuulutustega ja sündmustega, mis leiavad aset nii Seitsmenda Päeva Adventistide koguduses kui ka sellest väljaspool, mõistavad, et Jumal teeb praegu midagi ebatavalist. Ma usun kogu südamest, et Jeesus tuleb varsti! Kuigi keegi ei saa kunagi ennustada täpset kuupäeva, on meile Piiblis antud ajamärgid, mis aitab välja selgitada Issanda peatse tuleku aja – ja see aeg on praegu!

Nagu te teate, kutsuvad Piibel ja prohvetikuulutamine Vaim meid üles virgumisele ja usupuhastusele, mis tähendab Jumala antud juhiste järgimist, et olla valmis Püha Vaimu saadetud hilise vihma saabumiseks (nagu ennustavad Joeli 2., Hoosea 6. ja Apostlite tegude raamatu 2. peatükk). Tema antud juhised toob ilusti välja 2. Ajaraamat 7:14. Ka täna ütleb Ta meile: „...ja kui siis minu rahvas, kellele on pandud minu nimi, alandab ennast ja nad palvetavad ja otsivad minu palet ning pöör-

duvad oma kurjadelt teedelt, siis ma kuulen taevast ja annan andeks nende patu ning säästan nende maa.“

Kui me end Püha Vaimu väe abiga alandame Jumala ette ja palume südamest Tema juhtimist, uurime Tema Sõna ja loobume isiklikest ambitsioonidest, võimaldame Jumalal meid tõeni viia – siis Ta kuuleb meid, andestab meile ja tervendab meid. Ta pakub meile palju suuremat lähedust endaga, nii et saame olla abiks Tema töö lõpetamisel siin Maa peal.

Palveta, nagu sa kunagi varem pole palvetanud! Jumal kutsub meid üles rajama elavamat ja puhtamat suhet Temaga, nii et me oleksime valmis edasi kandma prohvetikuulutust, mille Ta on usaldanud meile, järelejäänute kogudusele. Seitsmenda päeva adventistide arusaam Taanieli ja Ilmutusraamatu prohvetikuulutustest aitavad koos hoida meie teoloogilist õpetust, andes meile eesmärgi, identiteedi ja selge arusaama meie missioonist maailmas.

Jumal kutsub meid üles jagama Ilmutusraamatu 14. peatükis kirjeldatud kolmeinglikuulutust. Seitsmenda päeva adventistide ainulaadse tõlgendusega prohvetikuulutuse edasiviimiseks ilmalikku maailma on just praegu parim aeg.

„Õpi! Usu! Virgu!“

Õpi! Usu! Virgu!

Prohvetikuulutuste edasiviimiseks peame kõigepealt need kuulutused endasse haarama: neid tundma õppima, neid uskuma ja seejärel ellu rakendama. Kuidas need kuulutused meie usku virgutavad?

Kui neist kuulutustest saab meie kuulutus, muudavad need meid. Need kuulutused on täis valgust, ja kui need saavad osaks meist, säravad need läbi meie ja on valguseks teistele. Siis mõistame, kui elulised need kuulutused on, ja kuna me armastame Jumalat, tahame seda elumuutvat tõde ka teistega jagada.

Selle volituse on Jeesus ise meile andnud nii, nagu seda kirjeldab Ilmutusraamatu 14. peatükk. See on volitus Tema allesjäänud rahvale ja see on töö, mida ei ole antud kellelegi teisele.

„Tunnistused kogudusele“ kirjutab, et „erilisel viisil on seitsmenda

päeva adventistid seatud maailma valvuriteks ja valgusekandjateks. Neile on usaldatud kaduva maailma viimne hoiatamine. Neile paistab Jumala Sõna imeline valgus. Neile on antud kõige pühalikum töö – esimene, teise ja kolmanda ingli kuulutuse edasiandmine. Mitte ükski töö pole sellest tähtsam. Miski muu ei või nende tähelepanu köita.“¹

Kolmeinglikuulutus

Esimesed adventistidest usklikud kuulutasid Jeesuse tagasitulekut 1844. aastal ja neid ootas Ilmutusraamatu 10. peatükis ette kuulutatud suur pettumus. Nende töö ei olnud aga tehtud. Oli veel üks kuulutus, mida Jumal tahtis nende kaudu kogu maailmale edastada. See kuulutus on jagatud kolmeks ning see on kirja pandud Ilmutusraamatus 14:6–12.

Esimene kuulutus

Esimene ingel (salmid 6, 7) kuulutab igavest evangeeliumi, päästmist Kristuse õiguse ja armu kaudu – Tema õigeksmõistvat ja pühitsevat väge. Ingel kuulutab, et kohtutund on tulnud ja kutsub inimesi tagasi Jumala tõelise teenimise juurde, samuti Teda enda Loojana tunnistama.

Kutse Jumala kui Looja teenimisele paneb inimestele automaatselt kohustuse pühitseda päeva, mis austab Tema loomistööd. Loodu ei saa Jumalat austada, kui põlgab ära hingamispäeva – nädala seitsmenda päeva – pühitsemise käsu. Selle päeva pühitses Jumal ise kui meenutuse Tema loomistööst.

Jeesuse tagasituleku eelsel muredeajal ongi konflikti keskmes seitsmes päev kui hingamispäev. Ellen White kirjutab: „Hingamispäev saab ustavuse katsekiviks, sest see on tõepunkt, millele eriti vihaselt vastu vaieldakse. Siis, kui inimesed seatakse viimase läbikatsumise ette, siis tõmmatakse piir nende vahele, kes teenivad Jumalat ja kes mitte.“²

Jumala kui Looja teenimine tähendab, et me oleme nõus hülutama vales-

teooriad elu päritolu kohta, sh evolutsiooniteooria. On võimatu uskuda jumalikku või üldisesse evolutsiooni, samas kui nimetame Jumalat taeva ja maa ja kogu neis sisalduva elu Loojaks. Me peame kindlaina kaitsma tõe Jumalast, kes oma Sõnaga lõi maailma kuue järjekordse päeva jooksul, pühitsedes loomisenädala krooniks imelise hingamispäeva, mida me iga seitsme päeva järel nautida võime.

Teine kuulutus

8. salmis kirjeldatud teise ingli kuulutus räägib Paabeli langemisest ja sellest kõneldi esmakordselt 1844. aasta suvel. Kuna see kuulutus paikneb tekstis kohe pärast kohtupäeva rääkimist prohvetikuulutust ja kuna kogudused, keda see kuulutus puudutab, olid kunagi puhtad, viitab Paabel siin kogudustele, kes pole hoiatust kohtupäeva kohta kuulda võtnud.

Teist kuulutust „Langenud on suur Paabel“ korratakse Ilmutusraamatus 18:1–4. Paabelis elavad Jumala lapsed kutsutakse sellest välja, et neile ei langeks süüd Paabeli pattudes osalemise eest ja et neid ei tabaks Paabelile saadetavad nuhtlused. Seega koosneb Paabel kogudustest, kes õpetavad edasi mitmeid teoloogilisi vigu, mis pärinevad juba keskaegselt koguduselt.

Kolmas kuulutus

Salmides 9–11 kirja pandud kolmanda ingli kuulutus kujutab endast selget hoiatust: ärge kummardage metsalist ja selle kuju ega võtke vastu selle märki. Selline teguviis põhjustab täieliku hävingu. Kolmas kuulutus põhineb eelmises, 13. peatükis kirja pandud prohvetikuulutusel. Metsaline tähistab langenud kogudust. Teine loom selles peatükis, mis tähistab Ameerika Ühendriike, valmistab metsalise kuju. Selgitus metsalise kuju kohta on toodud raamatus „Suur võitlus“ lk 253.

Me oleme väga tänulikud usuvabaduse eest paljudes riikides, sh Ameer-

rika Ühendriikides. Aga vastavalt Piibli prohvetikuulutusele saabub aeg, kus usuvabadust piiratakse. „Selleks, et Ühendriigid saaksid teha metsalise kuju, peab usuline võim juhtima riigivalitsust nii, et kirik käsutab riigivõimu oma eesmärkide saavutamiseks.“³

Metsalise märk (pühitsetakse muud päeva, mitte hingamispäeva) tõstab esile metsalise autoriteedi. Üks praegustest kirikutest uhkeldab sellega, et suutis loomisel sisse seatud seitsmenda päeva hingamispäeva asemel panna oma liikmed pühitsema hoopis pühapäeva. Teised kogudused väidavad, et nad pühitsevad pühapäeva Kristuse ülestõusmise mälestuseks. Kumbagi teguviisi pühakiri ei õigusta, sest kumbki neist ei tunnusta Loojat.

Suur mõju

Langenud usujuhid ei suuda ümber lükata pühakirjas olevaid tõendeid selle kohta, kuivõrd püha hingamispäev on laupäev, ja see jõuetus tekitab neis viha. Selle tulemusena hakatakse hingamispäeva pidajaid taga kiusama ja vangistama. Kõigi nende sündmuste taustal on kolmanda ingliliku kuulutusel selline mõju, mida pole enne nähtud. Inimesed mõistavad, et Taanieli raamatus, Matteuse, Markuse ja Luuka evangeeliumis, Ilmutusraamatus ja mujalgi pühakirjas kirjeldatud prohvetikuulutused täituvad just nii täpselt kui hingamispäeva pidajad on öelnud. Metsalise kuju valmistamine ja pühapäevaseaduse jõustumine põhjustavad siseriikliku ja rahvusvahelise hävingu.

Inimesed, kes hoiavad tugevasti Päästjast kinni ja keelduvad hülgamast kolmeinglikuulutusel leiduvaid tõdesid, mõistavad, et nad peavad täitma oma kohust nende kuulutuste edasiviimisel ja jätma tulemused Jumala hooleks. Me loeme, et „Jumala sulased ruttavad pühendumisest särava näoga ühest paigast teise, et kuulutada taeva sõnumit. [...] Tehakse imetegusid,

tervistatakse haigeid, tunnustähed ja imed kaasnevad selle tööga. [...] Nii peavad maailma elanikud võtma otsustava seisukoha.“⁴

Põnev tulevik

Taanieli ja Ilmutusraamatu uurijate jaoks on see põnev tulevik, milles oleme osalised ka sina ja mina – meie ülesandeks on aidata Jumala suur töö lõpule viia, kandes edasi neid võimsaid kuulutusi. Vaid täielik toetumine Jeesusele ja Tema õigusele ning Püha Vaimu väele aitab midagi saavutada! Jumal valmistab sind ja mind ette millekski ebatavaliseks, mis juhtub peagi – see on Püha Vaimu hiline vihm – nii et meie usk elavneb ja me oleme valmis julgelt edastama hämmastavat kuulutust.

Jumal muudab nende südameid, kes kuulevad seda imelist prohvetikuulutust, neid kes, peavad otsustama Kristuse kasuks. Milline eesõigus on jagada prohvetikuulutust teistele ja alandlikult paluda Jumalalt usu elavnemist Püha Vaimu väe kaudu!

Kas me olene valmis?

Kas oleme valmis prohvetikuulutustesse, Kristuse õigusse ja Tema peatsesse tulekusse uskujatena uuendama oma pühendumust Kristusele, järgides Tema eeskujus selle maailma hoiatamisel ja Tema armastuse jagamisel? Kas me oleme valmis jagama väga erilist, prohvetlikku kolmeinglikuulutust? Kas oleme neil Maa viimastel päevadel valmis laskma end Jumalal kasutada, et armastuse ja väega edasi anda Tema viimast kuulutust lunastusest, armastusest ja kohtupäevast?

Kui jah, siis võtkem kõigepealt need kuulutused vastu oma ellu ja uskuge neid, nii et need virgutaksid meid, uuendaksid ja muudaksid meid, nii et tõevalgus säraks meie kaudu pimeduses ekslevale maailmale.

Juba varsti saabub päev, mil me vaatame üles ja näeme taevas väikest tumedat pilve, mis on umbes pool

mehe kämblast. See muutub üha suuremaks ja kirkamaks. Selle imeilise pilve, mille kohal on särav vikerkaar ja mille taga lööb välku, moodustavad miljonid inglid. Kohe selle hämmastava pilve keskel on see, keda me oodanud oleme: meie Päästja ja Issand Jeesus Kristus, kes saabub kuningate Kuninga ja isandate Issandana. Milline päev see on!

Kui sa soovid alandlikult anda end Issandale – sellele, kes inspireeris Taanieli ja Ilmutusraamatu kirjutamist, kes andis meile elavnenud usu ja pakub seda edasi, kes andis kolmeinglikuulutuse, kes suudab sind päästa oma õiguse rüü ja pühitseva väe abil, nii et muutud üha enam Tema sarnaseks; kui soovid paluda Tal kasutada sind Tema prohvetliku sõna edasiviimisel Maa ajaloo praegusel, viimasel tunnil, kutsun sind üles kohe praegu, sellal, kui sa seda teksti veel loed, kus iganes sa ka poleks, kummardama oma pea ja andma töötuse Kristusele, paludes Tal virgutada sind, nii et sa mõistaksid Tema kolmeinglikuulutust ja võtaksid selle vastu. Andku Ta sulle julgust ja jõudu jagada seda hämmastavat kuulutust kogu maailmaga!

Jeesus tuleb varsti!

1. Ellen G. White, Testimonies for the Church ("Tunnistused kogudusele", Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), 9. kd, lk 19.

2. Ellen G. White „Suur võitlus“, Seitsmenda Päeva Adventistide Eesti Liit, 2000, lk 348.

3. Samas, lk 253

4. Samas, lk 352

K Ü S I M U S E D

mõtiskluseks ja aruteluks

1. Mida tähendab elada kannatlikult Jeesuse tuleku ootuses?
2. Miks on hingamispäev lõpuajal suurimaks lojaalsuse testiiks? Kas neljas käsk on kümnest käsust kõige olulisem?
3. Millele peaksime keskenduma Jeesuse peatse tagasituleku ootuses? Kas isikliku suhte arendamisele Temaga? Või teiste aitamisele? Või hoopis Piibli uurimisele? Põhjenda.

Pühapäev

Ma teadsin, et sa tuled!

TEINE TULEK ON KINDEL!

Ühel päeval tabas Armeeniat riigi ajaloo purustusterohkeim maavärin. 1988. aasta 7. detsembril kell 11:41 kohaliku aja järgi raputas Armeenia põhjaosas asuvat Spitaki piirkonda tugev maavärin, mille magnituud Richteri skaala järgi oli 6,8. See hävitas linnad, lõhkus majad ja võttis elu rohkem kui 30 000 inimeselt. Just sealt pärineb tuhandeid inspireerinud lugu isast, kelle nime me ei tea. Ta otsis oma poega hävitatud koolimajast.

Kohe pärast esimest tõuget tormas isa kooli, mis oli täiesti maa-tasa. Ta alustas kaevamist paljaste kätega, pidades meeles kaua aega tagasi antud lubadust. Kui tema väike poeg kartis, oli ta alati öelnud: „Mis ka ei juhtuks, ma tulen sulle alati appi.“

Ta tegi kindlaks poja klassi-ruumi umbkaudse asukoha ning hakkas eemaldama rämpsü, kivi-puru ja betoonitükke. Kohale tuli mitmeid inimesi, ja nähes niivõrd suurt hävingut, püüdsid seda isa takistada ja eemale tõmmata. Ta ei lasknud end segada. Ta oli andnud

lubaduse. Päästjad ja abistajad püüdsid isa takistada, kuna oli reaalne oht, et tekib gaasileke ja sellest tulekahju või plahvatus. „Me teeme seda ise,“ ütlesid nad isale. „Pole mingit lootust, et teie poeg selle üle elanud oleks.“

Isa jätkas kaevamist – kivi kivi haaval. Lõpuks, pärast 38-tunnist kaevamist kuulis ta äkki oma poja häält. „Isa, kas see oled sina? Ma teadsin, et sa tuled, isa! Ma ütlesin teistele lastele, et nad ei muretseks, sest sa ju lubasid, et tuled alati mulle appi!“ Sel päeval päästis mees 14 lapse elu. Nende laste hulgas oli ka tema poeg. Ta pidas oma sõna.*

Veel üks ootamine

Oleme juba kaua oodanud. Kunagi küsisid inglid jüngritelt: „Mis te seisate siin ja vaatate üles taevasse? See Jeesus, kes teilt võeti üles taevasse, tuleb samal kombel, nagu te nägite teda taevasse minevat.“ (Ap 1:11)

Paulus ootas (Rm 12:11–13; 1Ts 1:10). Peetrus ootas (1Pt 1:7–9; 4:7; 2Pt 3:9–14). Johannes ootas (Ilm 22:12, 20). Ja miljonid Jeesuse järgijad on alates sellest ajast oodanud. Sageli on Issanda aulise tagasituleku ootajaid vangistatud, taga kiusatud

või naervääristatud. Vahel on kirglike jüngeid tabanud aga leigus ja nad on aegamööda muutunud passiivseteks kõrvaltvaatajateks, kellele pakub pigem huvi viimane mood või uusimad nutividinad kui nende Issanda tulek. Ootamine ei ole just alati lihtne.

Eeskujuks Apostlite tegude raamat

Apostlite tegude raamat kirjeldab varakristlikku kogudust, kes on meile heaks näiteks sellest, kuidas me saame oodata. Kui nad enam taevasse ei vaadanud, hakkasid nad ootama. Oodates hakkasid nad palvetama (Ap 1:14). Palvetades lähenesid nad üksteisele (Ap 2:1). Ja nii juhtuski, et palvemeelsetest lootustest sai Vaimuga täidetud julgus. Elavnemine aitas keskenduda missioonile, mida ei olnud võimalik endas hoida. Peetruse tunnistus, mille kandis edasi Vaim, et see südameisse jõuaks, tõi endaga kaasa suure hulga pöördumisi. Sel päeval ristiti kolm tuhat inimest ja see oli alles algus (salm 41).

Tekkis uue kogukonna vajadusi täitev palvemeelne vendlus ja hakati ülistama Jumalat. Nii hakkas kogudus kasvama: „Issand aga lisas pääs-

tetuid päevast päeva nende hulka“ (salm 47). Pelglikest, jõuetutest ja murelikest inimestest said missioo- nitundega, julged ja mõjukad Sõna jutlustajad. Tagakiusamine viis neid Samaariasse, Väike-Aasiasse, Rooma – tollase maailma äärteni. Nad ootasid ja jutlustasid kirglikult surnuist üles tõusnud Päästjast maailmas, kus enamiku jaoks tähendas rist nar- rust (1Kr 1:18).

Neil oli kaks tagant sundivat tegu- rit. Esiteks – nad olid olnud koos Jee- susega. Nad kõnelesid Päästjast, keda nad lähedalt tundsid. Nad olid isiklikult kohanud Jumal-meiega-isi- kut, ja see kogemus muutis neid täielikult.

Teiseks olid nad sügavalt juurdu- nud pühakirja ja pöörasid tähele- panu prohvetikuulutustele. Peetruse jutlus nelipühapäevil on täis tsitaate Vanast Testamendist. Nad olid näi- nud Jumala ajastust Messia saabu- misel (Gl 4:4) ja nad usaldasid ka Tema ajastust Poja tagasituleku osas.

Just seda võiksime varakristlikult koguduselt õppida. Nagu vana aja jüngrid, peame ka meie oma Päästjat isiklikult tundma ja Temaga läheda- sed olema. Armu ei saa edasi anda kuulujuttude vahendusel. Päästetud ei saada veresidemete ega seetõttu, et ollakse mõne koguduse liige. Isik- lik suhe ülestõusnud Issandaga on usaldava ootuse vundamendiks. Me usaldame neid, keda me hästi tun- neme; et hästi Jeesust tunda, peame Temaga palvevestlustes ja Sõna uuri- des aega veetma.

Jeesuse ootamise üheks oluliseks osaks on ka prohvetikuulutuste mõistmine, mida Jumal meie aja kohta on andnud.

Alates prohvetikuulutustes kirjel- datud ajajoone lõppemisest 1844. aastal elame lõpuajal. Taaniel 9:24– 27 aitab meil paika panna pika, 2300 öhtust ja hommikust (ehk päevast) koosneva perioodi alguse, millest räägib Tn 8:14 ja mille pärast Taaniel oli selgelt mures. 70 nädalat, mille me „lõikame ära“ suurest prohvetli-

kust perioodist, algas aastal 457 e.Kr, kui Meedia-Pärsia kuningas Artaxerxes I andis Esrale laialdased volitused: „Ja mida sina ja su vennad heaks arvate teha ülejäänud hõbeda ja kullaga, seda tehke oma Jumala tahte järgi!“ (Esra 7:18) See võimal- das Esral lõpuks üles ehitada Jeruu- salemma linnamüüri ja anda käsk „Jeruusalemma taastamiseks ja üles- ehitamiseks“, mis viitab selgelt kirja- kohale Tn 9:25.

Piibli prohvetikuulutus on usal- dusväärne. Kui saabus hetk, mida prohvetid ja nägijad olid ette kuulu- tanud, astus Jeesus Maa ajaloo aree- nile ning muutis ajalugu igaveseks. Kui Jumala poolt antud laiad ajava- hemikud prohvetlikul ajajoonel on tähenduslikud ja usaldusväärsed, siis seda enam võime usaldada Issandat, kes ütles: „Vaata, ma tulen varsti!“ (Ilm 22:12)

Kui varsti on varsti?

Esimesed adventistid mõistsid, et Jumala „varsti“ on tõesti varsti. Nende elu eesmärgid, prioriteedid ja lootused olid suunatud sellele ajaloo kõige aulisemale hetkele: nad tead- sid, et varsti tuleb Jeesus oma lunas- tatuid koju viima. Kuid sellest ajast on möödunud enam kui 170 aastat.

„Kui varsti on varsti?“ küsime endilt, kui ootame. Jah, Tema tuleku märgid on selgelt nähtavad ja neid koguneb üha enam (Mt 24): me näeme neid märke iga kord, kui lüli- tame sisse teleri, külastame oma lemmiklehekülgi Facebookis või loeme uudiseid sõdadest, looduska- tastroofidest, näljast, haigustest, jul- musest, moraalsete iseloomuomaduste ja väärtuste kadumisest ja sotsiaalsest ebavõrd- susest. Peeglisse vaadates näeme Laodikea kogudusele omast enesega rahulolu. On selge, et see maailm on kriisis – moraalselt, majanduslikult, sotsiaalselt ja ökoloogiliselt.

Selline elu ei saa igavesti kesta. Meie ressursid on piiratud, problee- mid näivad lahendamatud, isekus on

piiramatu. Ja ikkagi on meil lootus, mida vaid Kristus saab anda. Nagu jüngrid, elame ka meie ootamise ajal aktiivselt ja teenimisvaimus. Nagu jüngrid, haarames ka meie ootamise ajal Meistri käest. Nagu jüngrid, kin- nitab ka meid „prohvetisõna“, mis on täiesti usaldusväärne ja mis juhib meid nagu lamp, „mis paistab häma- ras paigas“ (2Pt 1:19).

Nagu jüngrid nelipühi ajal, näeme ka meie Jumala Vaimu tööd enda ümber. Sõnum Tema peatselt tagasi- tulekust muudab elusid ja rajab teed linnadesse, džunglitesse ja mäge- desse. Me ootame ja teenime, kuna nii on Jumala lapsed tegutsenud ala- tes päevast, mil jüngrid Jeesust taeva pilvedel lahkumas nägid.

Jumala kuningriik laieneb palve palve haaval. Selle maailma valu ja kannatuste keskel, ka ise hingevalu tundes ootame kannatlikult ja usal- davalt. Ja sel suurel päeval, mille sära ületab kõik senised päevad, jook- seme oma kuningliku Päästja käte vahele ja ütleme talle: „Jeesus, me teadsime, et Sa tuled meile järgi – Sa ju lubasid!“

*Põhineb Jack Canfieldi ja Mark Victor Hanseni raamatul Chicken Soup for the Soul (“Palsam hingele“, Deerfield Beach, Fla.: HCI Books, 1993), lk 273, 274.

K Ü S I M U S E D

mõtiskluseks ja aruteluks

1. Kuidas saame oodata aktiivselt Jeesuse tagasitulekut maailmas, kus pole kohta Jumala jaoks?
2. Milline on suhe koguduse elavne- mise ja Jeesuse teise tuleku oota- mise vahel?
3. Miks läheb meie tähelepanu Jee- suse ootamise ajal mujale ja miks kaob meie julgus? Kuidas end aidata, kui tähelepanu mujale läheb ja julgus kaob?
4. Milline näeb välja ustav ootamine Jumala laste keskel ja kuidas saame olla õnnistuseks kaasini- mestele?

Esmaspäev

Sina üksi oled väärt

JUMALATEENISTUS JA TEINE TULEK

Perekond oli oma unistuste puhkuse jaoks kaua aega raha kokku hoidnud. Kui nad lõpuks lennukis istusid, hingasid nad ühes rütmis oma kergendusohke, mis ütles: „Puhkus, siit me tuleme!“ Seejärel vajusid nad unne. Nad ärkasid kuus tundi hiljem, kui lennukit värvasse pukseeriti. Kujutage ette nende üllatust ja šokki, kui nad nägid paksudes vatijopedes mehi kobaras kössitamas, et külma tuule eest varju leida. Nad olid ostnud reisi troopikasse, kuid maandunud Alaskal.

Suudad sa ette kujutada nende hämmingut? Nad olid sattunud valele lennukile ja mitte keegi polnud seda märganud. Malbete tuulepuhangute ja õrnalt kõikuvate palmipuude asemel seisid nad silmitsi jäise tuule ja lumesaju-võimalusega.

Me ei pruugi küll sattuda valele lennule ja jõuda valesse sihtkohta, kuid ka meie võime ilma jääda ajaloo oodatuid sündmusest. Väsinud pikast ootusest, vaevlemas meedia ja meelelahutuse üledoosis, segaduses kaasaegsetest lähenemistest Jumalale, leiavad seitsmenda päeva adventistid end jumalateenistuse-sõja keskelt, mis ähvardab lõhkuda sõpruskondi ja kirikuid. Seda sõda ei

peeta muusikastiilide või instrumentide üle. See sõda tungib palju sügavamale, otse teenimise südamesse.

Keda sa teenid?

Lõpuaja rahvast iseloomustab ustav jumalateenistus. Täpsemini, Ilmutuse 14. peatüki esimene ingel, kes lendab keset taevast ja kuulutab igavest evangeeliumi, kutsub meid üles: „Kartke Jumalat ning ülistage teda, sest tema kohtumõistmise tund on tulnud, ning kummardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja vete allikad!“ (s 7)

Jumalateenistus on Ilmutusraamatu üks peamisi teemasid. Jumala rahvas teenib Talle troonil (Ilm 4:10; 5:14; 7:11; 11:16). Kuid see on Saatan, lohe, kes nõuab ja käsib maa elanikel ennast teenida (Ilm 13:4, 8, 12, 14). Ta teab, et oleme pühendunud sellele, mida/keda me teenime.

Niisil, lahing jätkub iga päev igal pool üle maailma. Ühed teenivad asju (vanasti kutsuti seda ebajumalateenistuseks, kuid tänapäeval materjalismiks), teised inimesi. 2010. aastal avaldasid Baylori Ülikooli professorid Paul Froese ja Christopher Bader teose pealkirjaga „Ameerika neli jumalat: mida meie ütleme Jumala kohta ja mida see ütleb meie

kohta“. Nad väitsid, et usuliste vaadete uuringu kohaselt on ameeriklastel neli vaadet Jumalast: autoritaarne Jumal, heatahtlik Jumal, kriitiline Jumal ja kaugel Jumal. On ütlematagi selge, et meie arusaam Jumalast kujundab meie jumalateenistuse. Kui Jumal on kaugel ja kohut mõistev (või kriitiline), siis kalduvad inimesed teenima ettevaatlikult ja liturgiliselt korrektselt. Kui Jumal on heatahtlik (mida Ta ilmselgelt on) autoriteedi arvelt, siis võime pidada Jumalat „semuks“.

Mõnikord tundub, et oleme loonud Jumala enda näo järgi, selmet mõista, et meid loodi Tema näo järgi ja Tema sarnaseks (1Ms 1:27).

Jumalateenistus ja äratus

Kiire ülevaade Iisraeli ajaloost kinnitab tihedat seost jumalateenistuse ja äratuse vahel. Hiskija templireformile ja templi taastamisele järgnes paasapäha tähistamine (2Aj 29:30). Ligi sajand hiljem alustab noor kuningas Joosija suure äratusega Iisraelis, puhastades Juuda ja Jeruusalemma nende ohvriküngastest, Ašera sammastest ja muudest ebajumalateenimise vormidest (2Aj 34). Hiljem seab Joosija taas sisse sobiva paasapäha tähistamise (2Aj 35, eriti salm 18).

Kui me keskendume Jumalale, siis meid värskendatakse, meie prioriteetide järjekorda muudetakse, meile meenub, kes me tõeliselt oleme (loodud olevused), me mõistame, et meie mannetud püüded oma saatust ise kujundada on enesekesksed. Äratusest uuenenud jumalateenistuseeni viib sirge joon.

Jumalateenistus ja ootamine

Jumalateenistus ei ole üksnes teoloogiline teema lõpuaja päevakorras. Tõeline jumalateenistus, vastandina valejumalateenistusele, juhivad meie tähelepanu meilt endilt Loojale ja Lunastajale. Teised näevad seda meie elus. Jaakobus kirjeldab seda konkreetselt jumalateenistuse elementi: „Jumala ja Isa silmis puhas ja laitmatu jumalateenistus on käia vaatamas vaeslapsi ja lesknaisi nende viletsuses ja hoida iseennast maailma poolt määrimata.“ (Jk 1:27)

Inimesed, kes ootavad oma Meistri ja Issanda aulist taastulekut, ei istu tegevusetult kloostrites, kirikutes või linnakutes, vaieldes Tema tagasituleku keerukuste ja ajajoonte üle. Nad on oma kogukonnas aktiivsed. Nad teenivad kodutuid, nad jagavad materiaalseid ja vaimulikke õnnisusi muserdatute ja julgusetutega, nad hooldavad haigete eest ja embavad surijaid.

Isetu teenimine on meie väljakutse. Tihti tähendab see väljumist oma mugavustsoonist – kohtadest, mis tunduvad kodused. See matkib Kristust, kes „loobus iseenese olust, võttes orja kuju“ (Fl 2:7). Me näeme seda Jeesuses, kui Ta oma jüngerite jalgu pesi, ka selle jalgu, kes Ta lõpuks reetis, ja me kuuleme Teda meile meenutamas, et peaksime järgima Tema eeskujuga (Jh 13:15).

Jumalateenistus ja hingamispäev

Küsi ükskõik millisel adventistil jumalateenistuse kohta ja kindlasti tuleb vestlusesse hingamispäev. Adventistid armastavad hingamispäeva. See tuletab meile meelde meie algupära – võimas Looja tegi meid

Mõnikord tundub, et oleme loonud Jumala enda näo järgi, selmet mõista, et meid loodi Tema näo järgi ja Tema sarnaseks.

oma näo järgi ja enda sarnaseks (2Ms 20:8–11). Hingamispäev jutustab meile loo kaotatud paradisiist ja Jumala viisist meid koju viia – oleme lunastust vajavad patused ja meid on vaja „Egiptusest“ vabastada (vt 5Ms 5:12–15). Loomine ja lunastus on meie jumalateenistuse olulised teemad ja iga hingamispäev on võimetus neid meelde tuletada.

Kuid hingamispäev mängib olulist rolli ka Meistri tagasituleku ootamises. Saatana võime asendada hingamispäev pühapäevaga kulmineerub Ilmutusraamatu lõpuaja stsenaariumis, mille keskmes on jumalateenistuse õige päev (Ilm 13:11–17; 14:9, võrdle väikese sarve võimuga muuta „aegu ja seaduseid“ Tn 7:25).¹ Ellen White kuulutas ette: „Need, kes austavad Piibli hingamispäeva, mõistetakse hukka kui seaduse ja korra vaenlased, kes murravad maha ühiskonna moraalioõudeid, põhjustavad anarhiat ja korruptsiooni ning kutsuvad esile Jumala hukkamõistu maa suhtes.“²

Ellen White'i ülevaatlilikud kommentaarid tuletab meile meelde, et jumalateenistuse päev ei ole mitte eelistuste, vaid elu ja surma küsimus. Meie pühendumine teenida Jumalat Tema viisil peab rajanema tugevalt prohvetlikul sõnal ja Päästja isiklikul tundmisel, kes on tõeliselt väärt ülistust.

Pole vaja karta

Ilmutusraamatu lugemine võib olla häiriv. Kui me keskendume kriisidele, tagakiusamisele ja Jumala vaenlastele, võime tunda hämmingut või hirmu. Kuid „Jeesuse Kristuse ilmutus“ (Ilm 1:1) ei keskendu ainult viimsele kriisile. Üha uuesti ja

uuesti toob see esile ülimalt rõõmu, mis tuleb Talle teenimisest, kes istub troonil.

Peatükk 7 annab hea näite: Johannes vaatab ja näeb trooni ümber seisvas suurt hulka, mida keegi lugeda ei suuda. Nad ei suuda püsida vaikselt, nad ei suuda püsida paigal. „Pääste on meie Jumalal, kes istub Troonil, ja Talle!“ (s 10) hüüavad nad. Siis teenivad nad Teda, kes maksis ülima hinna nende lunastuse eest. Nende rõõm meenutab meile taevast rahu ja igavest õndsust. Nende ülistus julgustab meid püsima ustavana ja valmis teenima. Nende laulud räägivad meile tulevikust, mida me ei suuda isegi ette kujutada. Ei mingit kõrvetavat kuumust, ei mingit nälga, ei mingeid pisaraid ega hirme, ei mingit üksindust, sest „Jumal pühivad ära iga pisara nende silmist“ (s 17).

Ühineme selle jumalateenistusega täna!

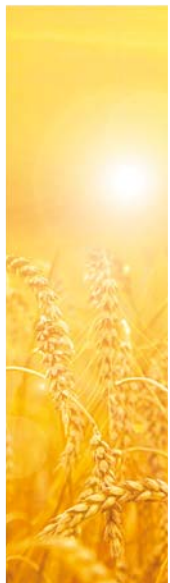
¹ Otsetõlge NKJV ingliskeelsest Piiblist

² Ellen G. White „Suur võitlus“, lk 592

K Ü S I M U S E D

mõtiskluseks ja aruteluks

1. Kuidas saab jumalateenistusest meie kristliku rännaku edasiviiv jõud?
2. Milline on jumalateenistuse ja hingamispäeva seotus?
3. Milline seos on tõelise jumalateenistuse ja Jeesuse teise tulemise vahel? Miks on meid hoiatatud metsalise kummardamise eest?

Teisipäev

Kuidas me siis ootame?

KANNATLIK OOTAMINE JA KRISTUSE TEINE TULEK

Ühes meie adventkolledžis oli olnud innustav palvenädal. Pastor rääkis lõpuaja sündmustest – Jeesus tuleb varsti! Tõesti, nii varsti, et mõni lapsevanem pidi vastama sellistele telefonikõnedele.

Tütar: „Isa, Jeesus tuleb peagi tagasi. Tema tuleku märgid on täitunud. Jeesuse tulek on ukse ees. Arvan, et peaksin õpingud katkestama ja minema ükselt uksele kuulutama.“

Isa: „Hästi, mul on hea meel, et sa naudid tänavust palvenädalat. Aga miks sa tahad kõik just nüüd pooleli jätta?“

Tütar: „Aga isa, see on pakiline. Me ei saa samamoodi jätkata. Jeesus tuleb tagasi.“

Isa: „Ma olen väga õnnelik, et sa nii räägid. Siiski, kas sa ei saaks teenida Jeesust paremini, kui oled lõpetanud oma haridustee? Võiksid mõelda erinevatele viisidele, kuidas tunnistada Jeesusest samal ajal, kui õpid.“

Sageli oleme kärsitud, kui peame ootama. „Millal teenin oma esimese palga?“ küsivad kolledžiõpilased, kui nad lõpetavad kooli. „Millal ometi jõulud tulevad?“ pärivad lap-

sed kannatamatult. „Millal mul parem hakkab?“ murravad pead need, kes kannatavad krooniliste haiguste käes. On ütlus, et kannatlikkus on voorus ja voorus, tundub, pole moes. Me elame kohest rahulolu nõudvas maailmas.

Aabraham ja Saara ootasid, kui täpne olla, 25 aastat (1Ms 12:4; 21:5). Oodata pole alati kerge. Ismaeli sünd 11 aastat pärast Jumala algset töötust paistab olevat justkui ringiga minek, mis põhjustas valu kõigile neile, kes sellega seotud olid. Aabraham ja Saara siiski ootasid ja ootasid ning seadsid end sisse maal, mille Jumal oli töötanud neile anda. Nagu paljud teised pärast neid, elasid nad usust (Hb 11:8–12) ja usaldasid, et Jumal täidab oma lubadused.

Ja Jumal täitis oma töötuse. Ta teeb seda ikka kuni imelise päevani, mil Ta viimaks ilmub taeva pilvedel. Ilmutusraamatu 14:12 toob välja Jumala lõpuaja rahvast iseloomustavad jooned. Me teame seda: Jeesuse usk ja käskude pidamine. Küll aga on meil probleeme kannatlikkusega (salm 12, vt Ilm 13:10), mis on üks olulisemaid selles loetelus. See rahvas on ustav, mõistab Jumala lõpuaja ajakava, usub Jumala prohvetlikku

andi, ometi on kannatlikkus kõige hädavajalikum tunnus, mis annab värvi kõigele muule.

Ilmutuse 13:10 järgi on kannatlikkus ja vastupidamine usuga tihedalt seotud. Need, kes tunnevad ära kurja ja panevad vastu metsalise ahvatlustele ja selle asemikele, on kannatlikud ja jäävad kindlaks. Nad ei lähe kompromissile, samuti ei varju nad kloostritesse ega kaugetesse metsikutesse paikadesse. Kinnitanud kannatlikkust suurlinnades ja selle maailma kõrvalteedel, esindavad nad Jeesuse käsi ja jalgu ning on pühendunud, et teenida „pisemaidki vendadest“ (Mt 25:40).

Ootamine lõpuajal

Jeesuse kõnedes lõpuaja kohta on üks mõtlemapanev lugu. Kirjeldades kuninglikku kohtumõistmise stseeni, paigutab Ta lambad kuningatroomist paremale ja sikud vasakule poole (vt Mt 25:31–46). On selge, et Jeesus ei soovinud rääkida loomakasvatusest või lammaste ja sikkude omadusest. Jeesuse loos kiidab Kuningas õiglasi, kes on Tema paremal käel, et nad toitsid Teda, kui Ta oli näljas, andsid külma vett, kui Tal oli janu, külastasid ja riietasid

Teda ning võtsid Ta vastu. Jeesus maalib selle pildi nii meisterlikult, et lugedes võime isegi näha õigete alandlikke pilke. „Isand, millal me nägime sind näljasena?“ (s 37) küsivad nad. Kuningas vastab: „Mida te iganes olete teinud kellele tahes mu kõige pisematest vendadest, seda te olete teinud mulle!“ (s 40)

Ootus lõpuajal on tegus ootamine. Selline ootamine sisaldab abivajajate teenimist ja suhtlemist tõrjututega. See kutsub meid üles astuma välja oma mugavustsoonist ja võtma vastu inimesi, keda me tavaliselt ei võtaks. Olgu selleks mõjukeskus mõnes sekulaarses ja vaeses elamurajoonis või väike ja puudulikult varustatud haigla Aafrika ääreal, olgu selleks nimeka magistri- ja doktoriõpet pakkuva haridusasutuse nõupidamissaal või hõreda asustusega kauge paik – Jumal soovib, et Tema rahvas näitaks maailmale, mida tegelikult tähendab oodata Tema tagasitulekut.

„Me ootame ja hoiame silmad lahti suurte ja kohutavate sündmuste osas, mis lõpetavad selle maailma ajaloo,“ kirjutab Ellen White. „Kuid me ei tohiks vaid pelgalt oodata, peame ärsalt töötama, valmistudes selleks pühalikuks sündmuseks. Jumala elav kogudus ootab, on valvas ja tegutseb. Keegi ei saa jääda neutraalseks. Igaüks peab esindama Kristust aktiivselt, püüdes innukalt päästa hukkuvaid hingi.“⁴¹

Lõpuajal kannatlikus vastupidamises on veel üks tegur: Meistri ootamine pole pelk lootus kuulda häirekelli kõlamas. Meid ümbritsevad inimesed ei vaja äärmist põnevust ja kuulujutte uskumatustest vandenõudest. Pühakiri kinnitab saatanlike jõudude petvat väge – isegi valitud eksitatakse (Mt 24:24). Tagakiusamine, valeõpetused, moonutused, fanatism ja manipuleerimine on, ja on alati olnud, tööriistad Jumala peavaenlase käes.

Siiski, Jeesuse tähelepanu lõpuaja kohta peetud juttustes on keskendu-

Kinnitanud kanna tugevalt suurlinnades ja selle maailma kõrvalteedel, esindavad nad Jeesuse käsi ja jalgu ning on pühendunud, et teenida „pisemaidki vendadest“.

nud teenimisele ja misjonitööle. „Ja seda Kuningriigi evangeeliumi kuulutatakse kogu ilmamaale, tunnistuseks kõigile rahvastele, ja siis tuleb lõpp.“ (s 14) Kui julgustav on teada, et Jeesuse jaoks ei tule miski üllatusena.

Aiapidamine

Bussijuht pidi selle rämpse linnajao lõpp-peatuses ootama iga päev seitse minutit. Oodates uuele ringile minekut, märkas ta üht tühja krunti, mis oli täis prügi. Kilekotid ja muu rämps vedeles laiali pillatuna. Päevast päeva vaatas bussijuht seda lagastatud paika. Siis ühel päeval ta otsustas: selle inetu vaatepildiga tuleb midagi ette võtta. Ta väljus bussist ning hakkas prahti suurde prügikotti korjama. Seitsme minuti pärast sõitis ta taas oma teed. Sellest sai tema igapäevane rutiin. Ta peatus, väljus bussist ja hakkas koristama.

Paikkonna inimesed märkasid muutust. Kui kogu prügi ja mustus oli eemaldatud, tõi bussijuht palju lillesemneid ja mullakotte. Ta hakkas rajama aeda. Elanikud, kes lugesid sellest ajalehest, kogunesid bussiliini lõpp-peatusesse. Mõni aitas bussijuhil aia eest hoolt kanda, teised nautisid ilusat vaatepilti. Iga päeva seitsmest minutist piisas, et muuta ja rõõmustada tervet kogukonda.

Ootamine võib olla raske ja muuta julgusetuks, see katsub meid põhjani läbi. Keset seda ootusärevust tahab Jumal anda oma pühadele püsivust olla kannatlik. Meile esitatakse üleskutse katsuda läbi oma süda ja seejärel asuda tööle. Jah, Jeesus tuleb peagi tagasi. Jah, Ta otsib inimesi, kes on oma südame ja meele täielikult pühendanud. Kuid samal ajal, kui me ootame, teenigem Teda kogu oma südame, hinge ja jõuga just seal, kus oleme (5Ms 6:5).

⁴¹Ellen G. White „Tunnistused evangeeliumitöölisele“, lk 163

K Ü S I M U S E D

mõtiskluseks ja aruteluks

1. Oleme jutlustanud Jeesuse taastulekust enam kui 170 aastat. Mida on meil õppida neilt paljudelt Piibli tegelastelt, kes pidid samuti ootama?
2. Milline osa vastupidavast kannatlikkusest on sinu jaoks keerukaim? Miks?
3. Kus iganes sa elad, kuidas saad sa praktilisel viisil olla Jeesuse käteks ja jalgadeks?

Kolmapäev

Teie pojad ja tütred räägivad prohvetlikult

PROHVETIAND JA TEINE TULEK

Kolmapäeva õhtul, 1837. aasta 25. jaanuaril nägid New Englandi osariigi hämmastunud elanikud, kuidas õhtutaevas värvus tumepunaseks. Pealtnägijad ütlesid, et punane värv paistis lumega kaetud maapinnal lainetena tantsivat. Paljud inimesed olid sellest ebatavalisest virmalistemängust hirmunud, aga mitte 9-aastane Ellen. Ellen toibus tõsisest õnnetusest ning oli aheldatud voodisse. Ta ei suutnud püsti tõusta, aga ta sai vaadata kummalisi tulesid, mis peegeldusid tema magamistoa aknalt. Sel ajal kui teised võisid olla hirmust kanged, tundis Ellen puhast rõõmu, sest ta arvas, et see on Kristuse teine tulek. Seda suurt sündmust igatseda ja selle nimel töötada – see oli kogu tema elu. Kes oli see noor tüdruk, kes ootas nii innukalt Jeesuse tulemist?

Sa tuttavaks Ellen White'iga

Ellen Gould White oli märkimisväärne naine, kes elas enamuse oma elust 19. sajandil (1827–1915). Ometi mõjutab ta oma kirjatöödega ka täna inimesi üle kogu maailma. Ellen White oli viljakas kirjanik. Ta kirjutas rohkem kui 5000 artiklit

ning 40 raamatut. Tänapäeval on inglise keeles kättesaadav üle 100 raamatu koos kogumikega, mis on moodustatud tema 50 000 käsikirjaldest. Tema kirjutised käsitlevad laia teemaderingi. Ta kirjutas religioonist, haridusest, suhetest, evangelismist, prohvetikuulutustest, kirjastamisest, toitumisest ja isegi juhtimisest. Üks tema tuntumaid raamatuid, kristlikule teekonnale fookusseeritud „Tee Kistuse juurde“ on avaldatud rohkem kui 160 keeles.

Prohvetiand ning teine tulek

Kuid Ellen White oli rohkem kui andekas kirjanik. Piibel räägib meile prohvetanni uuendamisest kristlikus kirikus enne Jeesuse teist tulekut. Joeli 3:1, 2 räägib Jumala töötusest valada välja Püha Vaim ning anda prohvetiand. Prohvet ütleb: „Ja pärast seda sünnib, et ma valan oma Vaimu kõige liha peale. Siis teie pojad ja tütred hakkavad ennustama [algkeeles „prohvetlikult kõnelema“], teie vanemad uinuvad unenägusid nähes, teie noored mehed näevad nägemusi. Ja neil päevil valan ma oma Vaimu ka sulaste ja teenijate peale.“

Varakristliku koguduse dünaamiline kasv ning silmapaistvad vaimu-

annid annavad meile eelmaitse Püha Vaimu väljavalamisest enne teist tulekut. Peetrus tsiteerib Joelit oma nelipühade jutluses (Ap 2:15–21), kuid see pole ainus aeg, millal see and antakse. Joeli raamatu ülejäänud peatükk toob välja prohvetianni konteksti ning näitab, et see erakordne Jumala vägeandva Vaimu esinemine toimub enne teist tulekut. Ilm 12:17 kirjeldab Johannes Jumala lõpuaja rahva kaht peamist tunnust. Need, kes elavad sel ajal, peavad Jumala käske ja neil on „Jeesuse Kristuse tunnistus“.¹ Meid ei jäeta kahtlema selles osas, mis on see „Jeesuse Kristuse tunnistus“. Ilm 19:10 ütleb selgelt, et „Jeesuse tunnistajaks on prohvetluse vaim“ (Ilm 19:10; vt ka 22:9).

Abi teiseks tulekuks valmistumisel

Ellen White'i elu ja teenistus sisaldavad nende Piibli ennustuste vähemalt osalist täitumist. Oma 70aastase teenistuse vältel sai ta sadu nägemusi ning prohvetlikke unenägusid. Tema nägemused olid erineva pikkusega, alates vähem kui minutist kuni ligi nelja tunnini. Ta oli Jumala poolt kutsutud kui eriline saadik, et tõmmata maailma tähelepanu Piiblile ning aidata inimesi ette

valmistada Kristuse teiseks tulekuks. Tema oma sõnade järgi: „Minu sõnumi rõhuasetuseks teile on: valmistuge, valmistuge kohtuma Issandaga. Seadke korda oma lambid ning paistku tõe valgus teede ja aedade äärtele. Maailm peab saama hoiatuse kõigi asjade lõpu lähenemisest.“²

Loomulikult ei pidanud see prohvetiand saama Piibli täienduseks või asenduseks. Piibel jääb unikaalseks mõõdupuuks, millega tuleb hinnata kõiki Ellen White'i ja kõiki teisi kirjutisi.³ Piiblis on testid, mille kasutamisel saab näha, kas tema teenistus oli tõesti see prohvetlik and, millest on kirjutatud Joeli ja Ilmutusraamatus.⁴ Ellen White läbib tõelise prohvetina kõik piibellikud testid. Ellen White'i teenistus kutsus tähele panema Piiblit ja innustas selle hoolikat uurimist.

Me ei saa lugeda Ellen White'i kirjatöid, tundmata seejuures pakilisust. Tema isiklik suhe Jeesusega algas Jeesuse peatse tuleku ootusest enne 1844. aastat. Ja kuigi ta jõudis arusaamisele, et enne teist tulemist peavad juhtuma veel muud sündmused, oli tema elu kannustatud sellest entusiastist.

Muudetud elud

Töötused Jumala tulemisest kohtumõistmise ning päästega paistavad olevat paljude Vana Testamendi prohvetite põhiteema. Ikka ja jälle ennustasid Jesaja, Hesekiel, Joel, Sefanja ja teised Vana Testamendi prohvetid tulevat „Issanda päeva“.⁵ Joeli kuulutus on selge ja möödapääsmatu: „Värisegu kõik maa elanikud, sest Issanda päev tuleb, see on ligidal.“ (Joel 2:1)

Uue Testamendi autorid võtsid oma kirjutistes ette sama teema.⁶ Peetrus, Paulus, Jaakobus ja teised Uue Testamendi autorid uskusid ning õpetasid kõik, et Jeesus tuleb varsti. Kuulake, mida Peetrus ütleb 2Peetruse 3:9,10: „Issand ei viivita töötust täitmast, nii nagu mõned peavad seda viivitamiseks, vaid tema

on teie vastu pikameelne, sest ta ei taha, et keegi hukkuks, vaid et kõik jõuaksid meeleparandusele. Aga Issanda päev tuleb nagu varas. Siis hukuvad taevad raginal, algained lagunevad lõomates ning maad ja tema tegusid ei leita enam.“

Jeesuse peatse tuleku uskumine paistab olevat muutuste eelkäija ning oli taganttõukavaks jõuks, et evangeelium levis kiiresti peaaegu kogu Rooma impeeriumis ühe inim põlve ajal.

Sellel uskumusel oli võime muuta elusid, isegi talupoja jaoks, kes otsustas oma Piiblit isiklikult uurida.

Kui William Miller oli uurinud Taanieli 8. peatüki prohvetikuulust, mis rääkis 2300 öhtust ja hommikust, järeltas ta, et Jeesus tuleb taas – ja varsti. Ta oli erutatud mõttest, et „umbes kahekümne viie aasta pärast ... jõuavad kõik meie praegused toimetused lõpule.“⁷ See hea uudis oli liiga hea, et seda endale hoida. Ehkki Miller tundis, et on selle ülesande jaoks täiesti kõlbmatu, ja ta teadis, et tal pole mingit ettevalmistust ning kogemust avaliku kõnelejana, tundis ta veendumust teistele rääkida. Tema suurim igatsus oli näha inimesi võtmas Jeesust vastu oma Päästjana ning ootamas rõõmuga Tema teist tulekut. Jeesuse peatsesse tulekusse uskumisel on võime ka nõrgimat uskujat motiveerida ja inspireerida.

See piibellik lootus Jeesuse tagasitulekust oli segaduses adventusklike jaoks kindel ankur, kui Jeesus 1844. aastal ei tulnud, nagu nad olid oodanud. See sundis neid tagasi Piibli juurde; tagasi uurima prohvetikuulutusi, kust nad avastasid, et neil oli õige kuupäev, kuid vale sündmus! Selle asemel, et naasta maale, oli Jeesus alustanud oma teenistuse lõpujärku taevases pühamus. Nad olid prohvetlikus mõttes ikka raja peal ning Jeesus oli tagasi tulemas – varsti.

Jeesuse tulekusse uskumine on toitnud adventismi kasvu ja levikut mõnesajast usklikust ülemaailmse liikumiseni üle 18 miljoni liikmega. Ellen White'i elule ja tööle seitsmenda päeva adventistide kasvavas koguduses andis suuna Jeesuse teise tuleku ootamine. Jeesuse tulek ei olnud vaid hüpoteetiline tuleviku-sündmus. Tema jaoks oli Jeesuse teises tulekus kohese saabumise tunne, mis nõudis selle hea uudise pakulist kuulutamist kogu maailmale nii lühikese aja jooksul kui võimalik. Ta kirjutas: „Issand tuleb. Me kuuleme

Ellen White näitas oma kirjutistes ja elus praeguse ja igaviku vahel elamise delikaatset kunsti.

läheneva Jumala samme. ... Me peame valmistama Talle teed, tehes oma osa inimeste valmistamisel selleks suureks päevaks.“⁸

Kaitse fanatismi eest

Tundus, et osa adventistide jaoks viis usk Jeesuse peatsesse teise tulekusse fanatismi,⁹ kuid Ellen White rõhutas kindlalt Pühakirja, mitte emotsioonidele rajatud usku. Ta näitas oma kirjutistes ja elus praeguse ja igaviku vahel elamise delikaatset kunsti. Ellen White'i kirjad ja artiklid on täis juhtumikirjeldusi, kuidas teha praktilisi plaane Jumala riigi ülesehitamiseks ja keskenduda kogu aeg teisele tulekule. Need näitavad meile, et just usk motiveerib meid elama nii, et oleksime teadlikud oma individuaalsest ja kollektiivsest vajadusest valmistada maailma ette Jeesuse tulemiseks.

„Tõesti, Issand Jumal ei tee midagi, ilmutamata oma nõu oma sulaseile prohvetitele,“ kirjutas Aamos rohkem kui 2750 aastat tagasi (Am 3:7). Oma sõna pidades on Jumal alati andnud erilisi juhiseid prohvetite kaudu.

Nüüd, mil me seisame maailma ajaloo kliimaksi lävel, laskem Jumalal taas töötada. Leidke julgustust ja juhendeid, kui loete ning rakendate Ellen White'i kirjutistes sisalduvaid Jumala nõuandeid. Me peame klammerduma visiooni külge, mis näitab meile tulevast kodu Jumala kuningriigis. Ta on valmis käiku laskma teise nelipüha ja juhatama meid oma prohvetliku sõna kaudu. Küsimus on: kas meie oleme valmis?

¹ Inglisekeelsed tekstid NKJV tõlkest

² Ellen G. White „Tunnistused kogudusele“ vol 9, lk 106

³ Seventh-day Adventists Believe ... (Silver Spring, Md.: Ministerial Association, General Conference of Seventh-day Adventists, 1988), lk 227

⁴ Tunnustatakse viit testi prohvetile. Need on (1) jumalik kommunikatsioon unenägude ja nägemuste kaudu (4Ms 12:6); (2) kooskõla Pühakirja, Jumala varasema ilmutusega (Js 8:20); (3) osutamine Jeesusele (1Jh 4:1, 2); (4) täitunud ennustus (Jr 28:9); ja (5) prohvetliku teenistuse viljad (Mt 7:20)

⁵ Vaata näiteks Js 13:6; Hs 30:2–4; Jl 1:15; Sf 1:6–8; Ob 15

⁶ Võrdle näiteks 2Pt 3; 1Ts 4:15; 5:3; Jk 5:7, 8

⁷ R. W. Schwarz ja F. Greenleaf, Light Bearers (Nampa, Idaho: Pacific Press Pub. Assn., 1995), lk 33

⁸ Ellen G. White „Evangelism“ lk 219

⁹ Sissejuhatuse 1844.-järgse millerismi fanaatilise kohta leiab George Knighti raamatust „William Miller and the Rise of Adventism“ (Nampa, Idaho: Pacific Press Pub. Assn., 2010), lk 209–227

KÜSIMUSED

mõtiskluseks ja aruteluks

1. Kuidas saab teadmine, et oleme prohvetliku liikumise osa, inspireerida väljapoole suunatud töös?
2. Milline seos on Jeesuse peatsesse tulekusse uskumise ning ärkamise ja reformatsiooni vahel?
3. Mil viisil aitavad Ellen White'i kirjutised meil vältida fanatismi?

Neljapäev

Kristus sinus, Aulootus

KINDLUS JA KRISTUSE TAGASITULEK

Los Angelese maakonnas oli päästjatel tükk tegemist, et vigastatud mees järsust teeservast üles saada. Päästeoperatsioon oli isegi ohtlik, kuid vigastatud mees tegi asjad kõigile veelgi raskemaks ja ohtlikumaks. Kui saabus päästehelikopter, et mees ära viia, hakkas ta märatsema. Mees kartis, et talle esitatakse päästmise eest suur arve. Ta rahunes alles pärast seda, kui päästjatel oli õnnestunud teda veenda selles, et kõik tegevused on täiesti tasuta.¹

Meie töö?

Mida sa tunned enda päästmise osas? Kas sa oled valmis, et Jeesus sind päästab? Kas sa oled valmis Temaga täna kohtuma? Kuigi me kõik usume, et Jeesus päästab, kõhkleksid paljud vähemalt hetke selle küsimuse „täna“ osas. Kui Jeesus tuleks täna, kas ma oleksin valmis? Taevane standard on kõrge. Kui me oma elu ausalt hindame, siis jõuame vaid ühele järeldusele – me kõik oleme patused (Rm 3:9). Me ei kõlba taevasse. Midagi peab ette võtma.

Enamusel suurtel religioonidel on üks sarnasus: et midagi saada, pead midagi tegema; päästmine tuleb ära teenida. Selline mõtteviis võib sisse

lipsata isegi kristlusesse. Me võime jääda sõltuvusse oma palvetest, piibilugemisest või isegi heade asjade tegemisest, mis annavad meile kindlust, et meiega saab kõik korda. Sügaval sisemuses on ähmane aimdus, et pääsemiseks on lisaks Kristusele vaja ka meie tegusid.

Head uudised

Võib-olla oleme natuke selle vigastatud mehe moodi ning kardame oma karistust, sest me teame, et ei suuda tasuta. Aga meile on häid uudiseid, tegelikult väga häid uudiseid. On tõsi, et me oleme kõik patused ega suuda seda karistust tasuta. Jeesus suri meie pattude eest, nii et meie ei pea nende pärast surema (2Kr 5:21). Jeesus võttis meie koha ristil, et meie saaksime olla vabad. Me ei pea selle päästmise eest maksma – selle eest tasuta täielikult Kolgatal. Kui me võtame Jeesuse vastu oma isikliku päästjana, siis võib meil olla täielik kindlus, et kui Jeesus tuleks kohe praegu, oleme valmis Temaga kohtuma.

Tasuta, mitte odav

Jumal tahab anda meile pääste-kindluse (Rm 8:31, 32), kuid me saame selle kindluse ainult siis, kui

lõpetame oma pingutustele ja endale lootmise ning keskendume sellele, mida Jeesus on meie eest teinud. Siinkohal muutuvad paljud kristlased ärevaks. Jumala pakutud kindluse vastuvõtmine tundub liiga lihtne ning nad kardavad, et päästmine muutub „odavaks armuks“, mille puhul inimesed elavad jätkuvalt patus, väites, et neile on andestatud, ilma et oleks vaja teha mingisuguseid muudatusi oma elus. Päästmine on tasuta, kuid see ei ole odav. Igavese elu and tuleb kõige kallima kujuteldava hinnaga. See päästmine maksis Jeesusele elu ning kuigi see on tasuta, on meil oma osa kanda. Vaadates Piibli kirjeldust päästmisest, saame sellest paremini aru.

Iga hinna eest

Jaakob teadis, et ta peab saama päästetud. Ta oli saanud sõna, et Eesav, tema vend, tuleb talle relvastatud meestega vastu. Ettesaadetud rahuohvrid ei tundunud toimivat. Eesav tuli kättemaksukavatsustega. Jaakob saatis oma perekonna ees üle jõe ning jäi üksinda Jumalalt abi paluma.

Ta vajas päästmist Eesavi käest, kuid ta teadis, et temal – valetaval

petisel – ei ole mingit õigust Jumalalt abi paluda. Kui abi tuli, siis ei saanud Jaakob sellest aru. Ta võitles Jumalaga, arvates, et teda rünnatakse. Alles koidikul, kui ta mõistis, kellega võitleb, sai Jaakob kindluse, mida ta vajab. Miks? Jaakob lõpetas võitlemise Jumalaga ja klammerdus selle asemel Tema külge (1Ms 32:22–29).

Kui me klammerdume Jeesuse külge, siis varustab Tema meid päästmise ja kindlusega, mida me vajame. Ellen White kirjutab: „Iga uskuv hing peab viima oma tahte täielikult kooskõlla Jumala tahtega ja püsima meeleanuuses ja patukahetsuses, praktiseerides usku Lunastaja lepitustegudes ja edenedes jõust jõusse ning aust ausse.“² Ta jätkab, märkides, et päästmine on rohkem kui millegi uskumine või vaimne aktsepteerimine. Teadmine, et Jeesus on Päästja, on midagi enamat kui hea ja lohutav mõte või intellektuaalselt põnev idee. See on „usu praktiseerimine“ ja „edendamine jõust jõusse“. Jaakobus ütleb selgelt, et usk on mõttetutu, kui sellega ei kaasne tegevus (Jk 2:19). Jaakobuse kiri selgitab praktiliselt, et kuna me teame, et Jumal on meile andestanud, ja meil on usk, et Tema meid päästab, siis see on põhjus, miks me Talle kuuletume. Elul koos Jumalaga on praktiline mõju meie igapäevaelule. Meil võib olla kindlus, et me oleme valmis kohtuma Jeesusega isegi siis, kui Ta tuleks täna.

Suurim päästemissioon

Jeesuse teine tulek on suurim päästesündmus Maa ajaloo. Piibel kirjutab, et taevad keeratakse kokku nagu rullraamat (Js 34:4), maa vaarub nagu joobnu (Js 24:2). Kas Jeesusega kohtumine eeldab teatud erilist pühadust? Mõned seitsmenda päeva adventistid on väitnud, et Jumala iseloom mõistetakse õigeks viimase põlvkonna usklike täiuslikkus elus. See väide tugineb mõningatel Ellen White'i tsitaatidel, mida loetakse

Siinpool taevast on täiuslikkus alati kasvuprotsess, mitte püsiv seisund; ja mitte ükski meie tegemine ei saa meid selleni viia. Selle asemel peame hoidma kinni Jeesusest.

ilma tema ülejäänud teoste kontekstiga.³ See väide toob sageli kaasa hirmu ja sunnib kristlased keskenduma enesele, mitte Jeesusele. Jumal on alati soovinud, et iga kristlaste põlvkond võidaks patu (Rm 6:11–14), kuid siinpool taevast on täiuslikkus alati kasvuprotsess, mitte püsiv seisund; ja mitte ükski meie tegemine ei saa meid selleni viia. Selle asemel peame hoidma kinni Jeesusest. Meie igapäevane töö on lasta lahti sellest, mis meid Temast eraldab, ja Jaakobi sarnaselt keskenduda Jeesusele, mitte võideldes Tema Vaimu vastu või segades Tema tööd, proovides Päästjale kätt ulatada. Me ei pea olema jõudnud teatud standardini, et omada kindlust, et oleme valmis kohtuma Jeesusega. Selle kindluse võime leida koos Paulusega, „sures igal päeval“ kõige sellele, mis lahutab meid Jumalast, ja hoides kinni Tema töötustest. Kui taevad keeratakse kokku ja maa vaarub, võime kindlusega öelda: „Vaata, see on meie Jumal, keda me ootasime, et ta meid päästaks.“ (Js 25:9)

¹ Vaata www.coloradoSARboard.org.

² Ellen G. White „Reflecting Christ“ lk 74

³ Vaata Ángel Manuel Rodríguez “Theology of the Last Generation,” Adventist Review, 2013, 10. okt, lk 42

K Ü S I M U S E D

mõtiskluseks ja aruteluks

1. Kuidas võime olla kindlad, et oleme valmis Jeesusega kohtuma, kui Ta peaks täna tulema?
2. Mida ootab Jumal igalt usklike põlvkonnalt? Kuidas erineb see arusaamast, et viimane põlvkond peab olema täiuslik?
3. Kui mul on kindlus selles, et ma olen päästetud, kui Jeesus peaks täna tulema, kas see tähendab, et mul on see kindlus ka kuu aja pärast? Miks või miks mitte?
4. Kuidas saame aidata oma lastel ja noortel avastada rõõmu päästekindlusest?

Reede

Suurim hirm – suurim lootus

ÜLESTÕUSMISE KINDLUS JA RÕÕM

Pärast maailma raputava raamatu – Charles Darwini „Liikide tekkest“ – ilmumist 1859. aastal proovisid teadlased leida fossiilide näol tõendeid meie väljasurnud esivanemate kohta. Aastal 1910 leidis arheoloog Charles Dawson midagi, mille kohta ta arvas, et see on kadunud lüli kivististe ahelas. Tegelikult oli tema avastus üks kõige kaugemale ulatuvamaid pettusi ajaloos.

Leid sai peagi tuntuks kui Pilt-downi mees. See koosnes mõnest koljutükist ja lõualuust koos purihammastega. Dawson viis kivistise tunnustatud paleontoloogile, kes kinnitas selle ehtsust.

Avastusest teatati peagi üle terve maailma. Aga vale Pilt-downi mehe taga hakkas aeglaselt lahti hargnema. Asjaolud ja tõendid ei sobinud lihtsalt kokku. 1950ndatel, kui kasutati arenenumaid kontrollmeetodeid, selgus, et kolju oli ainult umbes 600 aastat vana ja lõualuu pärines orangutangilt. Ilmselt oli keegi asjast teadlik inimene hamba-damaks peitsinud ning ise eseme ära peitnud.¹

Te ei sure – kas tõesti?

On kohutav, kui sulle valetatakse; mitte kellelegi ei meeldi, kui talle valetatakse. Siiski tunduvad valed sageli usutatavateks, muidu me ei lan-geks nende lõksu. Ühe esimestest valedest rääkis madu Eevalle Eedeni aias. Eeva uskus mao sõnu „Te ei sure, kindlasti mitte“ (1Ms 3:4) ja sõi vilja. Sellest ajast peale oleme vale küljes rippunud. Isegi siis, kui meil surm silme ees on, klammerdume ähmase lootuse külge, et kuidagi elab miski hiljem edasi. Sellest valest on saanud üks kõige laialdasemalt usutud pettusi. Meie kõigi jaoks on põletav küsimus, mis juhtub, kui me sureme.

Surmauni

Pühakiri räägib meile, et surm on teadvuseta seisund. Tegelikult võrdleb Piibel surma unega. „Sest elavad teavad, et nad peavad surema, aga surnud ei tea enam midagi... /---/ Niihästi nende armastus kui viha, samuti nende armukadeduski on ammu kadunud ja neil ei ole iialgi enam osa kõigest sellest, mis päikese all sünnib.“ (Kg 9:5, 6)

Peetrus kinnitas seda nelipüha-päeval, kui ta rääkis kuningas Taave-

tist: „Mehed-vennad! Tohib ju avalikult teile öelda peavanem Taave-tist, et ka tema on surnud ja maha maetud ja tema haud on meie juures tänini.“ (Ap 2:29) Ning ta jätkas: „Taavet ei ole ju läinud taevasse.“ (salm 34)

Aga isegi kui see ei pruugi olla piibellik, mida halba teeb uskumine, et mu armastatud on mõnes rõõmsas ja rahulikus paigas? Nii küsib mõni inimene, kes võitleb surma reaalsusega.

Uskumine, et keegi on pärast surma kuskil täie teadvuse juures, on kahjulik kahel põhjusel. Esiteks avab see ukse kurjade jõudude otse-sele mõjule, kes võivad maskeeruda kui surnud armsad ja meiega ühen-dust võtta. Teiseks kaotab see vaju-duse ajaloo suurima sündmuse, Jeesuse teise tuleku järele.

Ajaloo haripunkt

Piibel osutab Jeesuse teisele tulekule kui maa ajaloo kõrgpunktile. See ei ole tagasihoidlik sündmus, mis enamikul kahe silma vahele jääb. Jeesus lubas, et seda ei saa millegagi segi ajada, see sarnaneb silmapaistva välguga, mis sähvatab idast läände (Mt 24:27). Johannes lisab, et „iga

Ükskõik, kas uinume teise tuleku ajal surmas või oleme elus, saame tunnistada ajaloo suurimat lahingut.

silma saab teda näha“ (Ilm 1:7). See on ületamatu, ilmeline vaatepilt. Kristuse teine tulek on koguduse õnnistatud lootus. Päästja tulek on sõnasõnaline, isiklik, nähtav ja ülemaailmne. Kui Ta tagasi tuleb, äratakse õiged ellu. Sellest tuleb sündmus, mis on piisavalt võimas, et sõna-sõnalt „surnud ellu äratada“.

Apostel Paulus annab meile kiire ülevaate 1. kirjas tessalooniklastele, 4:16, 17: „...sest Issand ise tuleb sõjahüüu, peaingli hääle ja Jumala pasuna saatel alla taevast ning esmalt tõusevad üles surnud, kes on läinud magama Kristuses, pärast kistakse meid, kes me oleme üle jäänud elama, ühtviisi koos nendega pilvedes üles õhku Issandale vastu, ja nõnda me saame alati olla koos Issandaga.“

Teisel tulekul äratakse need, kes magavad Jeesuses, üles igavesele elule. Kuna me teame, et surnud on hauas uinunud, on teise tuleku lubadus ja igavesele elule äratamine meie jaoks eriti tähtis.

Üks sündmus – kaks eri nevat reaktsiooni

Teise maailmasõja ajal olid sõjavangid üllatunud, kui kuulsid madalalt üle laagri lendavate lennukite häält. Kui nad kasarmutest välja jooksid, pingutasid kõik silmi, et eristada lennukite embleemi. Siis hakkasid vangid rõõmust hüüdma, lehvutama ja üksteist kallistama. Seal ei olnud vaenlase lennukid, vaid nende omad. Vabadus oli ainult mõne tunni kaugusel. Vangide jaoks oli see nende elu suurim päev, aga

ühle teisele inimrühmale tõid lennumasinad hirmu, mitte rõõmu. Vangivalvurid jõllitasid jahmunud uskumatuses. Nende jaoks oli saabunud kohtupäev. Varsti peavad nad aru andma oma julmade tegude eest. Kohkunult hülgasid valvurid oma kohad ja põgenesid džunglisse.

Hirm ja rõõm

Teeb suurt rõõmu mõelda ülestõusmisest kui juubeldamise ja taasühinemise hetkest, aga samal ajal on see hirmupäev neile, kes ei ole ette valmistatud Jeesust kohtutama. See, mis on mõne jaoks kõige õnnelikum sündmus kogu maailma ajaloos, on teiste jaoks kõige kohutavam hetk. Need, kes ei ole valmistunud Jeesusega kohtumiseks, püüavad nii meeletult sellest aulisest vaatepildist eemale pääseda, et nad paluvad isegi mägesid ja kaljusid: „Langege meie peale ja peitke meid troonil istuja palge eest ning Talle viha eest!“ (Ilm 6:16)

Aga keegi meist ei pea selles inimrühmas olema. Jeesus on teinud kõik võimalikud ettevalmistused, et me saaksime Tema tulekut rõõmsalt oodata. Ükskõik, kas uinume teise tuleku ajal surmas või oleme elus, saame tunnistada ajaloo suurimat lahingut. Me võime olla pealtvaatajateks, kui suur vaenlane, surm, neelatakse võidusse.

Ellen White kirjeldab elavalt seda pilti: „Üle maavarisemise, valgusahvatuste ja äikesemürina kutsub Jumala Poja hääle magavad pühad haudadest välja. Ta vaatab õigete haudadele, tõstab käed taeva poole ja

hüüab: „Ärgake, ärgake, teie, kes mullapõues magate ja tõuske üles!“ Üle kogu maa kuulevad surnud seda häält ja ärkavad ellu. Kogu maa kajab suure rahvahulga sammudest. Inimesed kõigist rahvahõimudest, suguharudest, keeltest ja rahvastest tulevad välja surma vangikambri, kaetud kadumatu auga ja hüüavad: „Surm, kus on sinu võit? Surm, kus on sinu astel?“ (1Kr 15, 55) Ja elavad õiged ning ülestõusnud pühad ühendavad oma hääled pikaks rõõmsaks võiduhüüdeks.“²

Me ei pea valet uskuma. Surma pilgu all ei pea me klammerduma meeletliku lootuse külge, et elu jätkub kuidagi, kusagil. Meil võib olla õnnistatud lootus, ms röövib surmalt selle astla. Me saame vadata ettepoole, suurele taasühinemisele, kui Jeesus saabub aupilvedel, et äratada surnud üles. Me võime oodata suurt kohtumist ilma hüvastijätuta.

¹Jane McGrath “10 of the Biggest Lies in History,” <http://history.howstuffworks.com/history-vs-myth/10-biggest-lies-in-history.htm#page=6>

²Ellen G. White „Suur võitlus“, lk 644

K Ü S I M U S E D

mõtiskluseks ja aruteluks

1. Kuidas annab piibellik arusaam surnute olukorrast lootust kellelegi, kes on leinas?
2. Miks on ohtlik uskuda hinge surematusse?
3. Miks on tähtis teada, mida ütleb Piibel selle kohta, kuidas Jeesus tuleb?
4. Kuidas saame olla kindlad, et me rõõmustame teisel tulekul, mitte ei ole hirmunud?

Teine hingamispäev

Võitlus on lõppenud

ELLEN G. WHITE

Tuhande aasta lõpul tuleb Kristus jälle maa peale tagasi. Teda saadab suur lunastatute hulk ning inglite saatjaskond. Kui Ta oma erakordses suursugususes tuleb, käsib Ta õelatel surnutel tõusta, et nad saaksid vastu võtta oma hukkamise otsuse. Nad tulevad haudadest välja, neid on väga suur hulk, sama loendamatu nagu liiv mere ääres. ...

Kristus laskub Õlimäele. ... Kui Uus Jeruusalemm tuleb oma silmipimestavas hiilguses taevast alla, siis asetub see selle vastuvõtmiseks puhastatud ja valmistatud kohale ning Kristus siseneb koos oma rahva ja inglitega pühasse linna.

Nüüd valmistub Saatana viimaseks suureks ülemvõimu pärast peetavaks võitluseks. Oma võimust ilma jäänuna ja petmise tööst äralõigatuna oli kurjuse vürst armetu ja masendunud, kuid kui õelad surnud on üles äratatud ja ta näeb tohutuid tema poolal olevaid rahvahulki, siis taas elustuvad tema lootused ning ta otsustab suures võitluses mitte anda. Ta rivistab kõik eksinute armeed oma lipu alla ning püüab nende kaudu oma plaane ellu viia. ...

Selles tohutus rahvamassis on suurel hulgal inimesi veeputu-

seelsest pikaajalistest rassidest – mehed, kes on hiiglaslikud nii kasvu kui ka intellekti poolest. ... Seal on kuningaid ja kindraleid, kes vallutasid rahvaid; vapraid mehi, kes kunagi ühtki lahingut ei kaotanud; uhkeid, ambitsioonikaid sõdalasi, kelle ilmumine pani kuningriigid värisema ...

Saatan peab oma inglitega nõu, ja seejärel nende kuningate ja vallutajate ja vägevate meestega. ... Viimaks antakse edasilikumise käsk ja loendamatu hulk hakkab edasi liikuma. ... Sõjaväelise korrektsusega rivistunud väehulgad liiguvad üle hävingu üle elanud konarliku maapinna Jumala linna poole. Jeesuse käsu peale suletakse Uue Jeruusalemma väravad, Saatana sõjaväed piiravad linna sisse ning valmistuvad rünnakuks.

Kroonitud Kristus mõistab kohut

Nüüd ilmub Kristus taas oma vaenlaste vaatevälja. Kõrgel linna kohal on poleeritud kullast alusel kõrgele tõstetud aujärj. Sellel aujärjel istub oma alamaist ümbritsetuna Jumala Poeg. ... Tema ümber kogunenud maa ja taeva elanike juuresolekul leiab aset Jumala Poja lõplik võidukas kroonimine.

Ja nüüd kuulutab ülima majesteetlikkuse ja väega ümbritsetud Kuninga

Kuninga välja kohtuotsuse Tema valitsuse vastu mässajatele ning viib täide Tema käsu rikkujatele ja Tema rahva rõhujatele langetatud õiglase otsuse. Jumala prohvet ütleb: „Ja ma nägin suurt valget trooni ja Teda, kes troonil istus, kelle palge eest põgenesid taevast ja maa; ja neile ei leitud aset. Ja ma nägin surnuid, väikeseid ja suuri, seismas Jumala ees ja raamatud avati; ja teine raamat avati, see on eluraamat; ja surnutele mõisteti kohut selle järgi, mis raamatuisse oli kirjutatud, nende tegude järele.“ (Ilm 20:11, 12)*

Niipea kui raamatud avatakse ja Jeesuse pilk langeb õelate peale, on nad teadlikud igast patust, mille nad kunagi on teinud. Nad näevad selgelt, kus nende jalgsi puhtuse ja pühade teelt kõrvale kaldus ja kui kaugel nende uhkus ja mäss on neid Jumala käsu rikkumises viinud. ...

Kogu kuri maailm seisab kohtuotsuse pingis Jumala kohtunikulaue ees süüdistatuna taeva valitsuse tõsisel reetmisel. Neil pole kedagi, kes esindaks neid kohtu kaitsjana; neil pole ainsatki vabandust ja neile kuulutatakse välja kohtuotsus: igavene surm. ...

Saatan näeb, et tema teadlik mäss on teinud ta taeva jaoks kõlbmatuks. Ta on treeninud oma jõudu Juma-

la-vastaseks sõjaks; taeva puhtus, rahu ja harmoonia oleksid talle ülimaks piinaks. Tema süüdistused Jumala armu ja õigluse vastu on nüüd vaikinud. See, milles ta on püüdnud Jehoovat süüdistada, on nüüd osutunud tema enda süüks. Nüüd kummardub Saatan maha ja tunnistab, et temale langetatud kohtuotsus on õiglane. „Kes ei peaks sind kartma, oo Issand ja mitte andma austust sinu nimele? Sest vaid sina oled püha, sest kõik rahvad tulevad ja kummarduvad sinu ees, sest sinu kohtumõistmised on saanud avalikuks.“ (Ilm 15:4) Iga küsimus selle kohta, mis selles kauakestnud võitluses on tõde ja mis vale, on nüüd selge vastuse saanud. ... Saatana teod on tema hukka mõistnud. Jumala tarkus, Tema õigus ja Tema headus on nüüd täiesti süüdistustest puhastatud. ...

Kurjuse hävitamine

Tuli Jumalalt langeb taevast maha. Maa on purustatud. ... Isegi kaljud põlevad. ... Õelad saavad maa peal oma karistuse kätte (Õp 11:31) Nad „on kõrrepõld ja see päev, mis tuleb, põletab nad ära, ütleb vägede Issand“ (Ml 3:19) ... Saatana hävitustöö on igaveseks lõpetatud. Kuue tuhande aasta jooksul on ta maad hädaga täites ja kogu universumis leina põhjustades oma tahet ellu viinud. ... Nüüd on Jumala loodud igaveseks tema kohalolust ja kiusatustest vabastatud. ...

Samal ajal kui maa oli mähkunud hävitavasse tulle, olid õiged turvaliselt pühas linnas. Nende üle, kellel oli osa esimesest ülestõusmisest, pole teisel surmal meelevalda. Sel ajal kui Jumal on õelatele hävitav tuli, on Ta oma rahvale nii päike kui ka kilp (Ilm 20:6; Ps 84:12).

„Ma nägin uut taevast ja uut maad; sest esimene taevast ja esimene maa

olid kadunud.“ (Ilm 21:1) Tuli, mis hävitab õelad, puhastab maa. Iga needuse jälg on ära pühitud. Mingi igavesti põlev põrgu ei meenuta lunastatutele patu kardetavaid tagajärgi.

Vaid üks meenutus

Vaid üks meenutus jääb alles: meie Lunastaja kannab igavesti ristilõomise arme. Ainsad jäljed julmast patu poolt sooritatud tööst on Tema haavatud peal, Tema küljel, Tema kätel ja jalgadel. ... Ja Tema alandamise märgid on Tema kõrgeimaks auks; läbi igaviku annavad Kolgata haavad põhjuse Tema ülistamiseks ja kuulutavad Tema väge.

„Oo Karjatorn, Siioni tütre kindlus, sinu juurde tuleb esimene valitsus.“ (Mi 4:8) Kätte on jõudnud aeg, mida pühad mehed on igatsedes oodanud sellest ajast alates, kui leegitsev mõõk tõkestas esimesele paarile tee Eedenisse; see on aeg „omandi

Kõik universumi aarded on Jumala lunastatutele tundmaõppimiseks avatud.

lunastamiseks“ (Ef 1:14). Maa, mis algselt oli antud inimesele valitsemiseks ja mis inimese reetmise tulemusena langes Saatana kätte ja mida see vägev vaenlane on nii kaua valitسنud, on suure lunastusplaani tulemusena nüüd tagasi saadud. Kõik, mis patu tõttu kaotati, on taastatud. ...

„Mu rahvas elab rahu eluasemeis, kindlais elamuis ja vaiksetes hingamispaikades.“ „Ei kuuldu enam vägivallast su maal, laastamisest ega hävitusest su piirides, vaid sa nime-tad oma müüre „Päästeks“ ja vära-vaid „Kiituseks!““ „Nad ehitavad kodasid ja elavad neis; nad istutavad viinamägesid ja söövad nende vilja. Nad ei ehita teistele elamiseks ega istuta teistele söömiseks: ... mu vali-tud naudivad kaua oma käte tööd.“ (Js 32:18; 60:18; 65:21, 22)

Taeva õhkkonnas ei ole valu. Seal ei ole enam pisaraid, matuseronge ega leina märke. „Surma ei ole enam ega kurbust ega nuttu ... sest endised asjad on möödunud.“ (Ilm 21:4) ...

Igaviku kirkus

Seal on Uus Jeruusalemm, kirkuse-küllase uue maa pealinn. ... Jumala linnas „ei ole enam ööd“. Keegi ei vaja ega igatse puhkust. Jumala tahte tegemine ja Tema nimele kiituse too-mine ei väsita kedagi. Me tunneme alati hommiku värskust ja see hommik ei lõpe. „Ja nad ei vaja lambival-gust ega päikesevalgust, sest Issand Jumal valgustab neid.“ (Ilm 22:5) Päikesevalguse asendab meie kesk-päevasest valgusest mõõtmatu-eredam sära, mis oma eredusest hoolimata pole valusalt pimestav. Jumala ja Talle auhiilgus ujutab Püha Linna üle kustumatu valgusega. Lunastatud kõnnivad lakka-matu päeva päikesetus kirkuses.

„Templit ma seal ei näinud, sest Issand, Kõikväeline Jumal ja Tall on selle tempel.“ (Ilm 21:22) Jumala rahval on võimalus suhelda otse Isa ja Pojaga. ... Me seisame Tema läheduses ja vaatleme Tema palge auhiil-

gust. Seal tunnetavad lunastatud täielikult, nii nagu nemadki on täiesti tunnetatud (vt 1Kr 13:12 – tõlk.) Nad kogeivad kõige tõelisemal ja meeldivamal viisil Jumala enda poolt nende hinge istutatud armastuse ja teineteisemõistmise avaldumist. ...

Seal mõtisklevad surematud hääbumatu rõõmuga loova väe imede ja lunastava armastuse saladuste üle. ... Teadmiste omandamine ei väsita seal mõistust ega kurna energiat. Seal on võimalik ellu viia suurimad ettevõtmised, küündida kõige kõrge-lennulisemate pürgimuste täitumiseni, mõista kõrgeimaid taotlusi, ja ikkagi näha silme ette kerkimas üha uusi kõrgusi, mida ületada; üha uusi imesid, mida imetleda; üha uusi tõesid, mida mõista, ja värskeid sihte, mis sunnivad pingutama mõis-tuse, hinge ja ihu jõudu.

Kõik universumi aarded on Jumala lunastatutele tundmaõppimiseks avatud. Surelikkuse kammitsaist vabastatuina võtavad nad väsimatuina ette lende kaugetesse maailma-desse – maailmadesse, mis on kurbusega kaasa elanud inimliku häda vaatepiltidele ja mis on igast lunastatud hingest kuuldes rõõmulauludest helisenud. Kirjeldamatu rõõmuga elavad maa lapsed sisse langemata olevuste rõõmu ja tarku-sesse. ...

Igaviku aastad toovad möödudes endaga kaasa ikka rikkalikuma ja kirkama ilmutuse Jumalast ja Kristu-sest. Mõistmise avardades kasvavad ka armastus, aukartus ja õnn. Mida rohkem õpivad inimesed Jumalat tundma, seda enam imetlevad nad Tema iseloomu. Siis kui Jeesus avab neile lunastuse rikkuse ja oma häm-mastavad saavutused suures võitluses Saatana, täidab lunastatute südameid veel tulisema pühendu-

mise soov ja veel vaimustunumas rõõmus sõrmitsevad nad oma kul-last harfe ning kümme tuhat korda kümme tuhat ja tuhat korda tuhat ühendavad oma hääled üha võimsa-maks paisuvaks tänukooriks.

„Ja kõike loodut, mis on taevas ja maa peal ja maa all ja meres ja kõike, mis nendes on, kuulsin ma ütlevat: „Sellele, kes istub aujärjel, ja Tallele olgu õnnistus ja au ja auhiilgus ja vägi igavesti!“ (Ilm 5:13)

Suur võitlus on lõppenud. Pattu ja patuseid ei ole enam. Kogu univer-sum on puhas. Läbi kogu loodu tuk-sub üks harmoonia ja rõõmu pulss. Temast, kes kõik on loonud, voogab universumi kõigi äärteni elu ja val-gus ja rõõm. Kõik – kogu elus ja elutu loodus väikseimast aatomist kuni suurima maailmani – kuuluta-vad oma varjamatus ilus ja täiuslikus rõõmus, et Jumal on armastus.

*Piiblitekstit on otsetõlge King James Version'ist.

See artikkel koosneb raamatu „Suur võitlus“ katkenditest lk 662–678

Seitsmenda päeva adventistid usuvad, et Ellen G. White'i (1827–1915) elus ja enam kui 70 aastat väldanud töös ilmnes piibellik prohvetliku kuulutamise and.

K Ü S I M U S E D

mõtiskluseks ja aruteluks

1. Kui sa ootad igatsusega patu lõppu, kas selles on midagi, mis sind hirmutab? Mis see on?
2. Milline tähendus on sellel, et Jeesus kannab läbi kogu igaviku oma ristilöömise arme?
3. Mis meeldib sulle taevariigi elus enim?

ESIMENE HINGAMISPÄEV

Piiblisalm:
Jumala pühad inimesed peavad olema kannatlikud. Nad peavad kuulutama Jumala käskudele ja uskuma Jeesust.

Ilmutusraamat
14:12

Vali kutse

Ma olin väga väsinud, lennujaama ooteruum oli külm ja ebamugav. Olin reisinud neli nädalat ümber Kariibide, kus pildistasin ja tegin filmi erinevatest üritustest, mida viisid läbi kohalikud koguduseliikmed.

Ma filmisin pastoreid ja koguduseliikmeid, kes jagasid Jumala armastust igaühega, kellega kohtusid. Ma nägin, kuidas arst ravis haigeid ja kuidas tudengid õppisid, et saada arstiks, pastoriks, õpetajaks.

Ma kohtusin tõeliste kangelastega, kes ohverdasid väga palju, et ülistada Jumalat, keda nad armastavad. Ma pildistasin noori inimesi, kes jagasid infot haiguste kohta. Ma kuulsin muusikat ja võimsaid jutlusi, nägin, kuidas ristiti inimesi. Nüüd oli aeg minna koju.

Ma panin silmad kinni ja tundsin, kuidas tihe graafik libises minust nagu eemale. Varsti olen ma kodus, oma voodis.

Varsti märkasin, et keegi ei räägi. Ooteruum, kus just äsja oli olnud palju ootajaid – lapsi, piletimüüjaid, reisijaid –, oli täiesti tühi. Vaikust katkestas vaid lennuki käivituvate mootorite müra.

Sattusin paanikasse. See on ju minu lend koju! See lennuk, mis pidi mind koju tagasi viima, lahkub ilma minuta! Ma jäin hiljaks!

Ma olin oma lennu maha maganud!

Paanika kestis seni, kuni kuulsin tühjas ooteruumis valjuhääldist häält: „Tähelepanu, tähelepanu! Viimane kutse lennule 982 Miamisse. Kõik reisijad peaksid olema pardal ja lennuk väljub õigeaegselt. Kui teil on pilet lennule 982, palun kiirustage KOHE lennuvärava juurde! See on viimane kutse!“

Ma sooritasin tõenäoliselt kiirusrekordi, kui jooksin lennuvärava poole. Ust hakati sulgema. Ma hüüdsin eemalt: „Oodake, ma tulen ka sellele lennule! Mul on pilet! Näete? Siin on mu pardakaart! Palun laske mind sisse, ma tahan koju!“

Kas tead, et praegu kostab valjuhääline hüüe sulle? See kutsub igaühte, üle kogu maailma! See on Jumala kutse, mida kuulutavad kolm ingliti. Need ingliti on saadetud taevast kahe asja pärast: 1) hoiatada tulevaste hädade eest ning 2) jagada korraldusi, et saaksime koos Jeesusega päris koju!

Mind äratas vali hääl ja ütles, et ma pean lennukile minema – kohe! Jumala vali kutse on sarnane. Ainult et sel korral ei kutsu see koju Miamisse, vaid meid viiakse üles taevasse!

Seega, olge kindlad, püsige ärkvel ja kuulake seda kutset!

Tegevus

Kui sina oleksid Jumal, mida ütleksid igaühele siin maailmas, et inimesed tuleksid koos sinuga taevakoju?

Piiblisalm:
 Ingel kuulutas
 kõigile, kes maa
 peal elasid,
 uudist igavesest
 Jumalast –
 kõigile rahvas-
 tele, keeltele ja
 suguharudele.

Ilmutusraamat
 14:6

Hea uudise kool

„Ma ei taha kirikusse minna.“
 Justin istus mossitades, käed
 rinnal risti.

„Miks?“ küsis isa teed jälgides. „Ma arvasin, et sulle meeldib kirikus!“

„Ma teeksin täna pigem muid asju. Näiteks mängiksin pesapalli või vaataksin internetist ühte oma lemmikfilmi. Vahel on kirikus igav.“

Justini isa noogutas vaikselt. „Nojah, sul on õigus. Võrreldes põneva pesapallimänguga või filmiga võitlevatest dinosaurustest võib kirik tunduda üsna igav.“

Poiss pilgutas üllatunult silmi. „Sa oled minuga nõus?“

„Muidugi,“ ütles isa naeratades „Sellepärast me ei lähegi täna kirikusse.“

„Me ei lähegi?“

„Ei.“

„Vau!“ Justin nihutas end hingeldades ja õhinal vastu turvavööd.

„Jaa,“ jätkas isa „me läheme kohta, kus sa õpid, kuidas olla ingel. Muide, sa õpid, kuidas peatada sõdu, kuidas muuta oma sõprade elu tervislikumaks ja kuidas viia inimeste kodudesse armastust.“

Nad istusid tükk aega vaikusel.

„Kes mulle seda kõike õpetama hakkab?“ küsis poiss.

„Jumal!“ vastas isa.

Justin kortsutas kulmu. „Kuidas sa tead, et Jumal seda kõike teeb?“

Ta isa kehtas õlgu. „Sest Ta ütles, et Ta teeb seda. „Minge kõike maailma, kuulutage evangeeliumi kogu loodule. Rääkige igale ühele head uudist.““ (Markuse 16:15)

„Kas sa arvad, et Jumal tahab meid lihtsalt välja saata, maailma, ilma et me õpiksim, kuidas seda teha? See, mu sõber, nõuab harjutamist ja teadmisi. Õppimist ka!“

„See eeldab, et sa teeksid vähemalt kord või kaks nädalas midagi väga erilist – midagi, mis õpetaks sulle, kuidas olla armastav ingel kogu maailmale. See nõuab ...“

Isa juhtis auto parkimisplatsile, mis oli täis autosid ja naeratavaid nägusid.

„See nõuab kirikut,“ ütles Justin häbelikult naeratades, tundes ära koha, kus nad olid.

„Piibliaja inimestel olid pühamud ja templid. Meil tänapäeval on kirikud. Aga nende paikade eesmärk on kõigil sama: õpetada, kuidas levitada head uudist Jumala armastusest. Kas sa mõistad?“

Justin noogutas. „Jah. Ja tead mis, isa?“

„Mida?“

„Ma olen rõõmus, et meil on see väike kirik, kuhu tulla. Mul on kahju, et ma nuri-
 sesin selle üle. Ma tahan olla Jumala ingel. Ma tahan levitada Tema armastust.“

Isa ja poeg läksid auto juurest kirikusse.

Tegevus

Kui sina oleksid pastor, mida teeksid, et igaüks saaks hea õppetunni kogemuse? Tee nimekiri ning näita seda oma pastorile. Ole valmis teda oma võimete kohaselt aitama.

Piiblisalm:

Missugused sündmused näitavad meile, et käes on aeg sinu tulemiseks ja maailma lõppemiseks?

Matteuse 24:3

Valmistumine

Liisa on nii õhinal, kui üks kümneaastane tüdruk olla saab.

„Kas sa näed teda juba?“ küsis ema ukse pealt, hoides äsja ahjust võetud auravat vaarikapirukat. „Kas tead, et vaarikapirukas on tema lemmik?“

„Ma tean,“ ütles Liisa rõõmsalt. „Ja talle meeldivad veel küpsetatud õunad, arbuus ja Hispaania riis.“

„Ema pani piruka akna peale jaehdasse ja istus väsinult veranda kiigele. „Sa igatsed oma suure õe järele, kas pole?“

Liisa noogutas. „Saara laev on seilanud nii paljudes huvitavates paikades,“ ütles ta õhinal. „Ja iga kord, kui laev on ran..., ran...“

„Randunud,“ hüüdis ema vahele.

„Jah, see just,“ ütles Liisa. „Iga kord, kui ta on randunud, saadab merevägi ta mõnda eriti eksootilisse kohta. See

tähendab kummalisse, müstilisse ja kuhugi ebatavalisse, ma vaatasin järele.“

Tüdruk vaikis hetkeks. „Mina pole käinud üheski eksootilises paigas, kui mitte arvestada Mari magamistuba.“

„Ema naeris. „Ma arvan, et isegi tema on Saara saabumise puhul koristanud. Kogu maja läigib nagu nõõpnõel.“

Lisa naeratas. „Saara jaoks peab kõik olema väga hea. Ma tahan, et ta tunneks end kodus hästi.“

„Ema ohkas. „Ma soovin, et inimesed töötaksid sama innukalt ka kellegi teise jaoks, kes tuleb varsti tagasi.“

Tüdruk kortsutas kulmu. „Kes tuleb tagasi?“ „Jeesus,“ märkis ema. „Ta tuleb tagasi siia meie juurde.“

Liisa ahmis õhku: „Millal?“

„Varsti,“ vastas ema. „Jeesus ütles oma jüngritele, et enne Tema tulekut on maailm ohtlik paik. Sellepärast Sarah läkski tööle mereväe laevastikule. Ta püüab maailmas rahu hoida.“

„Oh, jah,“ ütles Liisa. „Need olid märgid, millest Jeesus rääkis, märgid – et Ta tuleb varsti.“

Tegevus

Kirjuta üles viis moodsust, kuidas saad sina olla rõõmus märk oma sõpradele ja naabritele sellest, et Jeesus tuleb varsti.
Kirjuta oma rõõmust laul.

Rohkem märke

„Sa teadsid, et Saara tuleb tagasi, seega on sul olnud tegemist, et koristada oma tuba, puhastada põrandad, korjata põllult ilusaid lilli, pesta oma riided – sa tahad, et Saara jõudmise puhul oleks kõik eriline. Mina ka. Olen teinud kõik tema lemmiktoidud, nagu see pirukas. Miks me kõike seda teeme?“

Liisa näol oli lai naeratus. „Sest me armastame Saarat ja tahame, et ta tunneks end oodatuna, kui ta jõuab.“

„Tead mis? Mulle meeldib mõelda, et iga kristlase kohus on näidata maailmale armastavat teemist, et igaüks saaks teada, et midagi erilist ja imelist on juhtumas. Meie parim sõber, Jeesus, tuleb tagasi ning meie peame olema märgid, mis näitavad igaühele, et Ta tuleb varsti.“

Just siis ilmus kurvi tagant nähtavale auto. Liisa hakkas rõõmu pärast üles-alla hüppama. „Siit ta tuleb! Siit ta tuleb!“

„Ema ja Liisa lehvitasid ja naeratasid lähenevale sõidukile. Nad teadsid, et kõik oli valmis, et tervitada seda, keda nad olid väga igatsenud. Nüüd oli ta jälle kodus.“

Piiblisalm:

On oluline, et sa mõistaksid, mis viimastel päevadel juhtub.

(2. Peetruse kiri 3:3)

Tõendusmaterjal

„Sa näed hädine välja,“ ütles Kimi isa, kui poeg jalgu järel vedades kööki tuli. Nooruk seisis pidžaamas, hoides ühes käes pooltühja klaasi apelsinimahlaga ja teises C-vitamiini purki.

„Ah, kõik on hästi,“ vastas Kim.

„Välja arvatud köha, nohune nina, kare kurk, palavik ja kohisemine kõrvas.“

Isa muigas: „Vaene laps.“

Kim kortsutas kulmu. „Sa kutsud mind lapseks? Ma olen kolmteist aastat vana ja eelistan, et mind noormeheks kutsutaks.“

Isa raputas aeglaselt pead. „Ma tean täpselt, mis sul viga on.“

Kim pani klaasi lauale. „Jah, doktor Isa, mis on teie diagnoos?“

Isa osutas pojale sõrmega: „See on ju selge. Sul on jalg välja väänatud.“

Kim vaatas isa pika pilguga: „Jalg välja väänatud?“

Isa kergitas kulmu: „Mida sa ise arvad, et sul viga on?“

„Isa,“ vastas poiss, „ma olen ennast külmetanud.“

„Nii et sul on külmetus, sest kõik tõendid viitavad sellele?“ rääkis isa edasi.

Kim noogutas: „Jah.“

„Siis miks on sul nii raske uskuda, et Jeesus varsti tagasi tuleb?“

Kim ahhetas: „Kuidas on Jeesuse tagasitulemine seotud külmetusega?!“

Vanamoeline

Isa pilk muutus pehmemaks. „Eile õhtul ütlesid sa, et ei usu, et Jeesus tuleb varsti tagasi. Sa ütlesid, et me peaksime lihtsalt teisi armastama, head inimesed olema ja Jumala andestust nautima. Ja et Jeesuse teisest tulekust rääkimine on täiesti vanamoeline.“

„Jah,“ vastas Kim.

„Nii et kuidas jääb tõenditega?“ uuris isa edasi.

„Tõendid?“ päris Kim. „Millised tõendid?“

„Jeesus ütles oma jüngritele, et enne lõppu tuleb näljahädasid ja epideemiaid ja et inimesed kardavad nii kohutavalt, et nende süda lõpetab tuksumise! Ja kuidas jääb nende ootamatute haigustega, mis nagu katk eikuskilt välja ilmuvad? Inimesed meie ümber väärkohtlevad vaeseid ja koguvad teiste arvelt varandust. See kõik on tõendus, Kim. See on tõendusmaterjal, et Jeesus tuleb varsti tagasi ja me peame inimestele sellest rääkima.“

„Kui see kõik tõsi on, miks Ta siis juba tulnud pole?“ küsis Kim.

„Ma ei tea,“ vastas isa ja kehitas õlgu. „Kindlasti on Tal omad põhjused. Aga kui sa usud tõendeid, siis pead sa Jeesuse lubadust usaldama ja sellesse uskuma. Ma arvan, et me peame inimestele Jeesuse lubadusest ja tõenditest rääkima.“

Kim noogutas aeglaselt. „Jaa-jaa, sul on õigus,“ vastas ta köhatuste vahel. „Ma arvan, et ma peaksin Jeesuse teist tulekut tõsisemalt võtma. Ja teistele ka sellest rääkima.“

Ta hakkas köögist lahkuma, kuid keeras veelkord ringi. „Ma teen seda kohe, kui oma välja väänatud jala terveks ravin.“

Isa naeratas uhkelt: „See on juba minu ... noormehe moodi.“

Tegevus

Joonista pilt kolmest tegevusest, mida saad teha oma kodus, tuttavate seas ja kirikus, et inimestele Jeesuse teist tulekut meelde tuletada. Lisa ka tekst Ilmutusraamatust: „Vaata, ma tulen varsti!“ (22:12)

Piiblisalm:

Need, kes on surnud Jeesuse sõpradena, tõusevad üles esimesena.

1. kiri tessa-
looniklastele
4:16

Saaki oodates

Tanel seisis ja vaatas värskelt kaevatud maad.

Pea kohal laulsid kevadlinnud oma armsaid laule ja pilved triivisid helesinises taevas.

Sellest oli juba kolm tundi, kui ta oli vaadanud, kuidas isa hoolikalt seemneid mulda külvas ja ikka polnud midagi juhtunud. Viieaastase arusaamisele oli see lihtsalt vastuvõetamatu.

Isa oli pinnast ette valmistades näinud palju vaeva, lisanud paraja koguse väetist ja puistanud maisiseemneid täiuslike vahedega, täiuslikult sirgetesse vagudesse.

Nüüd paistis päike ning jahe tuul sahises kõrgetes tammedes, mis olid maja taga. Oli aeg. Aga midagi ei juhtunud!

Isa kõndis oma väikese poja kõrval ja vaatas talle naeratades otsa.

„Kas sa räägid mu aiaga?“ küsis ta.

Tanel osutas põllule. „Ma räägin seemnetega. Sa panid nad täna hommikul maha ja ma tahan õhtu-söögiks maisitõlvikut. Mida nad ootavad? Need seemned lihtsalt lamavad seal.“

„Oh, aga nad teevad midagi olulist,“ rõhutas isa.

„Mida?“ tahtis Tanel teada.

„Nad ootavad. Nad ootavad päevi, et kasvada pikemaks, et päike hakkaks eredamalt paistma, et õhk läheks soojemaks ja et suvehilmad viiksivad niiskuse alla mulda, et nad saaksid juua eluandvat vett. Siis juhtub midagi imelist.“

„Mis?“ küsis Tanel, kummardades madalamale, et lähemalt vaadata.

„Nad saadavad võrsed üles läbi mullapinna, samal ajal lükkavad juured alla, alla, alla maa sisse.“ Isa jätkas: „Siis nad võtavad päikeselt energiat ja kasvavad üles, üles, üles, moodustavad varred ning lehed ja lõpuks valmib 5-aastase näljase poisi jaoks vili, et ta saaks seda nautida koos kartulipudru ja aedubadega. Kõik see võtab aega, aga see on ootamist väärt.“

Tanel kortsutas kulmu. „Miks see nii kaua aega võtab?“

„Noo,“ ütles isa, vaadates oma aeda. „Kõik peab olema just nii, nagu peab. Kõik peab juhtuma kindla korra järgi. Niikaua kui pea kohal on päike, vihma sajab ja muld on rikkalik, kasvavad minu aias seemned nii, nagu nad on kasvanud sellest ajast, kui Jumal maailma lõi.“ Isa vaikus hetkeks. „Samamoodi on inimestega, kes surevad – nagu vanaema ja onu Jaagup. Mäletad? Me asetasime nende kirstud mulda, aga ühel päeval, varsti, tuleb Jeesus ja äratab nad üles. Nad saavad jälle elavaks ja meil on suur rõõm neid taas näha. Siis läheme kõik Jeesusega üles taevasse, kus keegi ega miski enam iial ei sure ja minu aias kasvab maitsev toit igavesti. Kas sulle meeldiks see?“

Tanel mõtles pikalt. „Olgu, siis ma ootan ka. Ma ootan oma maisitõlvikut ja ma ootan, et Jeesus teeks vanaema ja onu Jaagupi jälle elavaks.“

„Hea plaan,“ ütles isa, võttis oma poja kätte kõrvale ning kõndis maja suunas. „Ootamine pole alati lõbus, aga see tasub ära, küll sa näed.“

Tegevus

Kas sinu perekonnas on keegi surnud? Kui nii, siis joonista pilt mõnest ilusast hauakivist nende nimedega. Joonista pildile ka päike, see aitab sul meeles pidada, et Jeesus tuleb varsti tagasi.

Piiblisalm:

Õnnis ja püha on see, kes saab osa esimesest ülestõusmisest; nende üle ei ole teisel surmal meeleva.

Ilmutusraamat 20:6

Turvaline paik

„Elsa vaatas langevaid lehti ja närbuvat rohtu. Ta märkas haneridu üle pea lendamas. Jahe tuul, mis puhus üle aasa, pani ta värisema ning sooja saamiseks pugest ta emale lähemale.

„Mulle ei meeldi sügis,“ ütles ta käsi taskutesse surudes, „see paneb mind muretsema.“ „Muretsema?“ küsis ema. „Miks?“

„Loomade pärast,“ teatas tüdruk ning osutas puudele ja neid ümbritsevatele aasadele. „Näed sa neid oravaid, vöötoraavaid ja linde? Ja mis saab rebastest ja karudest, mäkradest ja hirvedest? Mis neist saab, kui lumi maha tuleb? Õues läheb nii külmaks, et tiigid külmuvad ära ja neil ei ole enam süüa. Neil ei ole ilusat ja sooja tuld nagu meil kodus. Kõik, mis neil on, on vaid lumi ja mets. See ei ole hea.“

Emal mõtles hetke. „Tead, sul on õigus,“ ütles ta. „Neil ei ole suurt maja nagu meil, aga neil on Jumal. Kui Tema selle maailma lõi, siis Ta hoolitses selle eest, et igaühel oleks oma kodu. Tegelikult oli maa üks suur ja õnnelik kodu kõigi jaoks. Inimesed ja loomad elasid aasadel ja ilusate puude varjus – just nagu meie loomadest sõbrad siin väljal. Aga pärast patu tulekut ehitasid Aadam ja Eeva oma kodu. Varsti ehitasid maju ja linnu ka teised inimesed ja elasid hoopis teistmoodi, kui Jumal seda oli plaalinud. Loomad jätkasid mitmel viisil tegutsemist nagu Jumal algselt plaanis. Patt lõi külmad talved ja tõi endaga kaasa mitmeid ohte nende ellu. Aga loomad kaevasid endale urge maa alla või tegid pesi puuõõntesse, mõned linnud lendasid kaugele soojale maale. Mitmed õppisid külma talve ajal magama soojas koopas, kui teised mõtlesid välja, kuidas paksu lume alt sööki kätte saada. Loomad elavad looduse rüpes, tehes seda, mida Jumal õpetas neid tegema – ellu jääma.

Naine tegi pausi. „Seesama Jumal, kes meid lõi, lubas meid ka kaitsta, kui me Tal seda vaid teha laseme. Ükskord on taevast meie kodu ja kuigi patt on kõik hävitanud, oleme meie seal kaitstud ja hoiatud. Me õpime Jumalat paremini tundma ja ülistame Teda. Meiega ühinevad ka linnud, karud, rebased, oravad ja hirved. Me oleme üks suur õnnelik perekond.“

Elsa mõtles hetke ja noogutas siis.

Emal naeratas. „Hei, kas sa aitaksid Jumalal loomade eest hoolitseda?“

„Tõesti?“ ahmis tüdruk õhku. „Kas me saame seda teha?“

„Muidugi. Lähme tööriistapoodi. Me saame osta linnuseemneid ja kuivatatud maisi. Siis, kui lund hakkab sadama, saame piisavalt välja süüa panna nii oravatele, jänestele, hirvedele kui ka lindudele. Nad saavad toitu endaga ka oma koopasse või pessa kaasa viia, et hiljem seda seal süüa. See siin ei ole küll Eedeni aed, aga me saame seda armastada ning selle eest niisamuti hoolitseda.“

Ja just nii nad tegidki.

Tegevus

Pane sellel talvel oma aeda üles söögilaud lindudele või loomadele. Sedasi rõõmustad Jumalat ja tema loodud loomi ja linde. Kutsu oma sõpru ka nii tegema.

Piiblisalm:

Ülistage Jumalat. Tema tegi taeva ja maa ja mere ja veteallikad.

Ilmutusraamat 14:7

Ülistagem Loojat

„Ühel hingamispäeva pärast lõunal jalutasin oma naisega. Me nautisime värvirikkaid suvelehti ja kuulasime lindude säutsumist puuokstel. Ma peatusin, et pildistada ühte lille, samal ajal kui mu naine jätkas kõndimist, imetledes liblikaid ja õisi. Mõne hetke pärast oli ta minust juba üpris kaugel.

Järsku hüppas ühest aiast välja suur karvane koer ja suundus täiskiirusel mu naise poole. Tema paljastatud hammaste ja sügava urisemise järgi võisin oletada, et ta ei tahtnud mängida.

Mul oli kolm valikut. Esiteks, ma oleksin võinud koera poole pöörduda sõbralikult. „Vabandage mind, härra Koer, ma tõesti hindaksin seda, kui Te mu naist ei prooviks ära süüa. Palun pöörduge tagasi oma aeda ja meie jätkame oma jalutuskäiku rahu ja vaikus.“

Teiseks, ma oleksin võinud temaga põhjuste ja tagajärgede üle arutleda. „Härra Koer, Teie tegutsemine ei tundu olevat sõbralik. Sõbralikkus on palju meeldivam ja rahuldavam kui urisemine ja torisemine. Pealegi, võib juhtuda, et Te satute sellise käitumise tõttu pahandustesse. Miks Te lihtsalt ei haugu paar korda ja ei pöördu siis tagasi koju?“

Või kolmandaks, ma oleksin võinud teha seda, mida ma ka tegin. Ma karjusin: „HEI! HEI! STOP! PAHA KOER! PAHA KOER! MINE MINEMA! MINE KOJU! MINE KOJU!“

Kolmas lahendus töötas kui võluvits. Koer kiirus-tagasi tagasi oma aeda. Uuhh! See oli napikas!

Urisev koer Saatan

Kütkestavas Ilmutusraamatus annab Piibel teada, et Jumal saatis kolm ingliti hoiatama kõiki maailma elanikke, et patt hävitab nad. See vana urisev koer Saatan on rünnakul. Piibel ütleb, et nad kasutasid „suurt häält“. Ja üks neist inglitest, kõige esimene, ütles midagi kummalist, kasutades väga kindlat ja valju häält. Ta hüüdis: „Ülistage Jumalat. Tema tegi taeva ja maa ja mere ja veteallikad.“ Teisisõnu, ta ütles igaühele: „JUMAL LÕI SINU, SEEGA SA PEAKSID TEDA ÜLISTAMA!“

Miks peab ingel igaühele meelde tuletama, et me oleme Jumala poolt loodud?

Nii paljud inimesed on selle fakti unustanud. Nad arvavad, et me pärineme ahvidest või et me arenesime lihtsalt tiigi mudast. Need inimesed ülistavad teadust ja tehnoloogiat, nad kummardavad inimliidreid või kasutavad maailmalikke mõteteviise ja kaalutlusi. Sellel esimesel inglil oli nende jaoks sõnum. Teadus, tehnoloogia, inimesed, ahvid või tiigimuda ei saa päästa ühegi inimest. Mitte ühtegi. Ainult Looja Jumal saab seda teha.

Ma ei soovita sul minna oma sõbra maja juurde, koputada uksele, ja kui nad ukse avavad, siis öelda tugeva häälega: „HEI! JUMAL ARMASTAB SIND. TA TAHAB SIND PÄÄSTA PATUST. KAS TAHAD JALKAT MÄNGIDA?“

Selle asemel võid sa välja pakkuda idee: „Mis sa arvad jalgpallimängust?“ Ja siis sa naudiksid ausat, õiglast mängu, näidates oma sõpradele täpselt, kuidas Jeesus mängiks ja teisi kohtleks.

Meie lahkus peaks andma samasuguse tunnistuse nagu inglite sõnum.

Tegevus

Palu oma pastoril valmistada jutlus sellest, kuidas Jumal maailma ja kõik siin oleva lõi. Seejärel kutsu mõned oma sõbrad seda jutlust kuulama.

Piiblisalm:

Issand annab neile valgust. Ja nemad valitsevad kuningatena igavesest ajast igavesti.

Ilmutusraamat 22:5

Elada igavesti

„Igavesti“ on arusaamise jaoks üks raske sõna. Miks? Sellepärast, et mitte keegi ei ole mitte midagi kunagi teinud igavesti. Mitte keegi ei ole käinud igavesti, söönud pitsat igavesti, mänginud jalgpalli igavesti või vaadanud telerit igavesti. Igal asjal, mida me teeme, on algus ja lõpp. Isegi tänase päeva uhkuseks on päikesetõus ja päikeseloojang. Algused. Lõpud. Stardid. Stopid. Sellisena me elu tunneme.

Siis edasi tuleb piiblisalm, mis räägib sellest, mida me taevas teeme. Vaata, mis siin öeldakse: „Issand Jumal ise valgustab neid, ning nemad valitsevad kuningatena igavesest ajast igavesti.“ (Ilm 22:5)

Nojah, vägev! Piibel ütleb, et me ei vaja taevas päikesevalgust, sest Jumala aulisus tagab kogu valguse, mida vajame. Ja mis minusse puutub, siis ma pole vastu, et olla nagu kuningas. Siin maa peal olen elanud kogu oma elu Saatana karmi käe all, olen olnud kiusatud ja palju kordi olnud hirmul ning ebakindel. Taevas ei ole enam kiusatusi ja patte, mis kõik hea ära rikuks.

Minu meelest on tore olla nagu kuningas!

Aga misasi on see „igavesest ajast igavesti“, millest siin salmis räägitakse? Kas see, et kui taevas kord peale hakkab, siis ei tule lõppu?

Jah. Just nii siin öeldkse.

Meil tuleb kasutada oma kujutlusvõimet, sellepärast, et nagu ma ütlesin, ei ole keegi varem mitte midagi igavesti teinud. Igavesti lihtsalt on. On alati olnud ja saab alati olema. Meie pattu täis meeled ja keha lihtsalt ei suuda sellist laadi olemasolu mõista.

Selle asemel et püüda välja nuputada, misasi igavik on, oleks ehk tore kavandada, missugune meie igavik olema saab!

Kui ma olin laps, mängisin õues koos sõpradega tõesti põnevaid mängu ega märganudki, kuidas päike hakkas silmapiiri taha vajuma. Siis kuulsin oma ema hüüdmast: „Charlie, tule nüüd tuppa. Läheb pimedaks.“

Ma ei tahtnud põnevat mängu pooleli jätta. Ma ei tahtnud tuppa minna. Ma ei tahtnud, et pimedaks läheb. Ma tahtsin olla õues ja mängida oma sõpradega... igavesti.

Mõned aastad tagasi vaatasin oma isa naeratavasse näkku. Ta oli väga vana ja väga haige. Rääkisime vanadest aegadest ja ta ütles mulle, kui väga ta mind armastab. Hakkasin nutma. „Isa,“ ütlesin ma, „ma ei taha, et sa oleksid vana ja haige. Ma tahan sulle ikka külla tulla ja sinuga rääkida ja sind armastada... igavesti.“ Varsti pärast seda ta suri.

Kas näed, mida igavik tähendab? See tähendab, et kõikidel toredal ei ole lõppu. See tähendab, et sa ei pea mängu pooleli jätma. Parim aga, see tähendab, et sa ei pea ialgi jätma hüvasti oma isaga või emaga või sõpradega. Nende jaoks, kes armastavad Jeesust nii palju, et nad tahavad alustada uut elu koos Temaga, on igavik uueks alguseks. Aga sellel ei ole lõppu!

See on minu meelest tore. Aga sinu meelest?

Tegevus

Joonista pilte selle kohta, kuidas sa oma aega taevas veedad. Iga pildi alla kirjuta sõna „igavesti“. Siis pane need pildid sinna, kus sa neid iga päev näed.